

MANDRAČ

<http://www.mandrac.si>, urednistvo@mandrac.si

tednik

1156

ČETRTEK 9. JUNIJ 2016 / ŠTEVILKA 1156, LETO XXII / POŠTNA PLAČANA PRI POŠTI 6310 IZOLA - ISOLA / CENA: 1,50 EUR

 Simobil
Povej nekaj lepega
Obiščete nas lahko
vsak delavnik od 8.30 do 19.30 ure,
ob sobotah od 9. do 13. ure
v Izoli, Sončno nabrežje 2
tel.št. 040 410 743

**POOBlašČENI
PRODAJALEC**

Veni
Teden pedočev
tel. 05 6416 333 / mob. 041 684 333
www.fastfoodveni.com

Oblačila moška,
ženska in
otroška,
slovenskih
proizvajalcev
Manziolijev trg 1

Nagajano delo slikarkega eksperimenta izoblikovanih sli / avtor:

Fešti grozijo plohe

Praznik oljk, vina in rib je z leti postal najbolj domača, izolska fešta. Letos se bo zgodil v **petek, 10. junija, in soboto, 11. junija, od 19.00 do 01.00 ure** v središču starega mesta. To bo že 14. edicija tradicionalne etnološke prireditve v starem mestnem jedru z bogato kulinarijo in pestrim kulturnim programom. Nastopali bodo: **Kvartet 7 plus, Vruja, Rok Kleva in Manuel Šavron, Mi trije, MoPZ Izola, MoPZ Delfin, Marjetka Popovski in društvo harmonikarjev Izola.**

Prek Ljubljanske ulice, pa vse do Manziolijevega trga se bodo oba večera predstavili različni vinarji, oljkarji in ribiči, ki bodo obiskovalcem ponujali različne dobrote. V primeru slabega vremena bo praznik 17. in 18. junija. Držimo palce.

Vsak pogovor še ni dialog

Živimo v času informacij, živimo tudi v času konferenc, okroglih miz, posvetov in tebat, le pogovarjati se ne znamo. Ne spomnim se, da bi kdaj slišal nekega sogovornika v takšni razpravi, ki bi spremenil svoje stališče pod težo argumentov. To se ne spodobi.

(Mef) Težko bi rekli, da nam manjka pogovorov, na najvišji ravni pa govorimo celo o dialogu, oziroma o dialogosu oziroma dvogovoru, ki je pogovor med dvema ali več osebami. Dialog ima seveda en sam cilj: oseba ena nekaj pove osebi 2, ki ima o določeni vsebini drugačno mnenje. Torej smo pri nas, tako v parlamentu kot v množičnih medijih in na najrazličnejših posvetih, priče dialogu, kjer oseba 1 nekaj pojasnjuje osebi 2, ki pa teh pojasnil ne sprejme in enostavno - počaka da napad mine in zapusti dialog, kot da se ni nič zgodilo - poskuša osebo 1 prepričati s svojimi argumenti enako neuspešno, kot je prej počela oseba 1. Rezultat takšnega dogovora je izguba časa in živcev tistih, ki mu sledijo.

Takšne vrste dialoga so zelo razvili naši poslanci, ki na seje državnega zbora pošljejo svojega predstavnika, ki potem, podobno žrtvovanemu poslancu nasprotne strani, nekaj govori, ta potem pove svoje, na koncu pa ima prav tisti, ki ima večino. Argumenti ne zanimajo nikogar več.

Podobno je tudi na občinski ravni, kjer zadnje čase opažamo vse bolj uveljavljano obliko dialoga, ki se mu pravi ignoriranje. Koalicija pušti takoimenovani opoziciji, da nekaj »naklada«, saj je jasno, da imajo večino in zato je dialog povsem odveč. Pravi dialogi, kjer argumenti še kaj veljajo, so se preselili v sila ozke skupine ljudi, ki odločajo in imajo večino. To, kar se dogaja na sejah Občinskega sveta, je bolj ali manj predstava za volilce.

Če se vendarle zgodi, da kakšen od predlogov osebe 1 pride tudi v medije, potem se aktivira plan C, ki mu nekateri pravijo teorija zarote. Zgodilo se je ob našem predlogu o postopnem zapiranju starega mesta za promet. Direktor hotela Marina, je zgrožen ob misli, da bi njegovi gostje morali pustiti avtomobile kje drugje kot neposredno pod hotelom, predsednica sveta krajevne skupnosti, pa tarna, da je v mestu veliko starih ljudi, ki potrebujejo prevoz.

Pa sta eden in druga enostavno spregledala tisti del pobude v katerem piše, da bi za začetek morda ob vikendih in še to le ob poletnih večerih, zaprli za promet Sončno nabrežje. Kar se je pred leti, brez posledic, že zgodilo.

Dialoga o tem ni bilo in ga ne bo.

BANKA KOPER

OGLAŠEVANJE in REKLAMNA SPOROČILA
tel. 040 600 - 700

**10 let
z vami**

**Ambulanta za
male živali Lara**

Trgovska ulica 4, 6310 IZOLA
tel. 05/ 64 01 300
mob. 031 344 832

**URNIK
vsak dan
od 8.00 do 18.00
sobota
od 8.00 do 12.00**

Naročanje zaželeno

Pisma iz metropole

Vsak resen časopis ima dopisnika v glavnem mestu. In ga imamo tudi mi. Že res, da je vsak vikend "doma" v Izoli a vendarle. Zoran Odič je upokojeni a ne odpisani novinar z veliko začetnico. Tisti, starega kova. Vsak teden za Mandrač prinaša zanimiva spoznanja, zgodovinska dejstva in razmišljanja.

Avtor kolumne izraža svoje mnenje, ki pa ni nujno enako mnenju uredništva.

MAX WEBER V ROGU

Švicarji so na nedeljskem referendumu z več kot tričetrtinsko večino potrdili, da so še vedno predani potomci Kalvina in, da je Max Weber imel prav, ko je napisal, da se je »samonadzirajoči kalvinist sleherni trenutek nahajal pred alternativnim vprašanjem: izvoljen ali zavržen?« (Max Weber: Protestantska etika in duh kapitalizma, str. 115, Studia Humanitatis, Ljubljana 1988).

Švicarski državljani so se odločali ali ostati zavezani stari kalvinistični kulturi dela ali premagati eksistenčni strah, in odločili so se za nadaljevanje tradicionalnega delovnega življenja. Zavrnili so predlog za uvedbo univerzalnega temeljnega dohodka, po katerem bi vsak odrasli prebivalec države prejemal 2.500 frankov (2.260 evrov), otroci pa najmanj 625 frankov (565 evrov) »brezpogojnega« dohodka, kakor so UTD (univerzalni temeljni dohodek) poimenovali predlagatelji. Ta denar švicarski državi ne predstavlja kakšen resen problem pa vendar je bil predlog na referendumu zavrnjen. Več kot 76 odstotkov udeležencev referenduma se je odločilo za »svobodo po delu, in ne za svobodo pri delu«. Ker, kakor je Weber napisal davnega leta 1905, je puritanski asketicizem formiral visoko delovno etiko, ki je odločilno vplivala na razvoj kapitalizma. Vestno opravljanje poklicnega dela je največji dokaz ljubezni do Boga in Božje ljubezni do človeka. Uspeh v poklicu je edini znak, da je bil nekdo izvoljen, izbran, torej, rešen pogubljenja. V tem je bistvena razlika med kalvinizmom in katolikom, ki si svoje zveličanje lahko zagotovi s kesanjem (z izpovedjo), kaalvinist tovrstne pogodbe z Bogom nima. Zanj je vestno opravljanje vsakodnevnega dela edini etični temelj in opora za življenje. Strogo predpisano metodično vsakodnevno delo je dejansko askeza, katere smisel je zmanjševanje možnosti za dvom o svojem lastnem zveličanju in seveda za Boga nevšečno življenje.

Skratka, predanost delu je religija in je »duh kapitalizma«, po Maxu Weberu, ki ga je treba študirati, in ne na kratko citirati. To se najbolj vidi iz resnične anegdote, ko so, po sestanku v Teheranu, leta 1943, »velika trojica«, Roosevelt, Staljin in Churchill, opozorili švicarske oblasti, naj prenehajo z bankarskim poslovanjem in skrivanjem nacističnega denarja. Odgovor je bil, da »Švicarji pridno delajo šest dni na teden, sedmi dan pa molijo za zmago zavezniškega orožja nad nacizmom.«

Da so Švicarji res predani delu pričajo tudi čez dan prazne in zaprte gostilne. Ko je čas kosila je vse odprto in polno črnih oblek, kravat in črnih štmfov. Kosilo je od 11 do 14 ure, ob 14 uri je spet vse zaprto, do večera. Obupno za nas, ki smo en teden preživeli v Švici na kolesih. Kadarkoli je bilo možno, smo čez Ren zbežali na nemško stran, kjer je vse bilo bolj v našem stilu, da ne govorim o razliki v cenah. Tak kapitalizem in taka etika o katerih piše Max Weber, ni (spet po Weberu) osnova za osebno bogatenje peščice oblastnikov, ampak pogoj za vlaganje v razvoj in raziskovanje in nov napredek in razvoj družbe v celoti in posameznika, ki živi in dela v tej družbi, kar je Weber definiriral kot »ustvarjanje kapitala z asketsko varčevalno prisilo.« To pomeni biti izvoljen. Zato je Švica to kar je, in zato sta Slovenija in Ljubljana to kar sta. Nekaj popolnoma drugače od Švice. Primer Roga in dogajanja okrog Roga je najboljša ilustracija tega. Alternativne umetnike in »umetnike«, skvoterje, pa tudi igubljene duše in ljudi, ki jim je življenje obrnil hrbet in jih odvrгло na življensko periferijo, povsod, tudi v Švici, tolerirajo in jim tako posredno pomagajo. Ker vestno delajo, kar znajo in zmorejo v skladu z etiko o kateri piše Weber. Tudi MOL in župan Janković vestno delajo v skladu z etiko in zahtevo za uspehom v poklicu, ki ga opravljajo. Le da sta MOL in župan Janković izbrala nedopustna sredstva in nedopustne metode, ki se jih ne bi sramovala nobena južnoameriška diktatura, za doseganje svojih ciljev. In opravičila za to ni. Ker niso razmišljali, da s tem uničujejo življenja in cilje, ki so si jih postavili rogovci. In rogovci so otroci in prebivalci tega mesta in te države, so naši otroci.

Župan ni MOL, ne more si ga lastiti, ker je samo služabnik, ki skrbi za potrebe in interese prebivalcev. MOL smo vsi. Tudi rogovci.

Psički za čisto Izolo

V sklopu svetovnega dneva okolja je Komunala Izola, skupaj z Občino Izola, že tretje leto zapored pričela z akcijo »Psički za čisto Izolo«. Namen akcije je osveščanje lastnikov psov glede odstranjevanja iztrebkov svojih štirinožnih prijateljev, s čimer nedvomno pripomorejo k še boljšemu sobivanju človeka in psa.

Javne površine so žal še vedno prevečkrat polne pasjih iztrebkov. Gre za perečo problematiko, saj nekateri lastniki psov ne spoštujejo pravil in iztrebkov ne pobirajo, bodisi ker nimajo obvezne opreme ali pa jim ni mar. S tem pa se kazi videz našega mesta in okolja, kar povzroča upravičeno slabo voljo med občani in obiskovalci. Ti se velikokrat obrnejo ravno na Komunalo Izola, ki skrbi za urejen videz občine. Ravno zato smo letos ponovno v sodelovanju z izolskimi osnovnimi šolami organizirali likovni natečaj, v sklopu katerega bodo izdelali izvirne opozorilne table, ki bodo lastnike oziroma skrbnike psov z različnimi sporočili pozivali k pobiranju pasjih iztrebkov. Da bi akcija še učinkoviteje dosegla svoj namen, bo na izpostavljenih zelenicah krožil študent, ki bo lastnike psov opozarjal o pravilnem ravnanju s pasjimi iztrebki in delil vrečke za iztrebke. Akcijo je podprl tudi občinski inšpektorat, ki bo prav tako v tem tednu pogostejše opravljali redne obhode na izpostavljenih zelenicah in opozarjal lastnike psov.

Zaključek akcije bomo obeležili v petek, 10. junija, ob 10. uri na Trgu padlih v Izoli, ko bodo sodelujočim šolam podeljene nagrade za vložen trudi pri izdelavi opozorilnih tabel. Na pomen pravilnega ravnanja s pasjimi iztrebki pa bodo opozorili gledališčniki skupine STEPS.

SZI

Po dolgih 16. letih življenja, se je ustavilo veliko srce majhne psičke. Poslovala se je Opy, psička, ki so jo poznali tako ljudje kot živali po Izoli.

Opy, hvala ti za vse, moja zvesta prijateljica in oprost mi, če te kdaj nisem razumel in te včasih tudi okregal, a si znala to kaj hitro prebavit, tako kot hrano, ki si jo oboževala. Kar pa sem zagotovo razumel je to, da bi se ljudje lahko marsičesa naučili, ne le od psov, temveč od vseh živali.

Želim ti, da bi srečala vse svoje prijatelje in se lepo imela, kjerkoli, kamorkoli si odšla!

Izola, čau bau bau!

Tradicionalno srečanje invalidov na Nanosu

Člane in podporne člane DI Izola obveščamo, da bo dne 2.7.2016 Srečanje invalidov Obalno-kraške in goriške regije v gostišču Abram na Nanosu.

- Točna ura in kraj odhoda bo znan teden dni pred odhodom.

- Prijave sprejemamo vsak dan od ponedeljka do petka med 08.00 in 13.00 uro. Ob sredah pa med 12.00 in 17.00 uro.

Vljudno vabljeni!

Predsednik DI Izola Franc Poropat

Nerazvitost je včasih presneto razvita

Petkov obisk izolske delegacije v Lendavi je tistim z odprtimi očmi dal misliti. Prekmurje je bilo deležno posebnega zakona s katerim naj bi se rešili posebej težkih ekonomskih razmer. Toda, pogled na urejenost krajev in javnih infrastrukturnih objektov, nam je dal misliti.

Dejstvo je, da se imajo v Lendavi in Prekmurju nasploh zahvaliti Evropskim sredstvom, da so tako dobro uredili svojo infrastrukturo. Lendava, ki bi ji nevedneži pripisali status malega panonskega mesteca, je danes sodobno urejeno mesto s celo vrsto stavb, ki služijo v turistične in kulturne namene, z urejenimi cestami in kolesarskimi stezami ter pločniki za sprehajalce. Ob tem ne gre spregledati številnih športnih in rekreacijskih objektov pa turistične poti in na drugi strani zelo urejen stari del mesta. Skratka, Lendava nam je lahko vzor urejenega mesta in primer dobre uporabe evropskih sredstev.

Mi pa ne znamo

V primerjavi z njimi smo v občini Izola, glede pridobivanja evropskih sredstev zelo skromni, pa še takrat, ko jih dobimo, jih včasih uporabljamo za namene, ki z razvojem mesta nimajo nobene zveze. Če odmislimo ribiško infrastrukturo in kanalizacijo v Kortah se skoraj nimamo s čim pohvaliti. Urbana prenova nam je v mesto prinesla nekaj povsem nepotrebnih betonskih elementov, ki so bolj v napoto kot ne, nekaj podobnega se dogaja tudi z Malo barko oziroma tistim, kar nam je prinesla.

Kulturni center v Lendavi

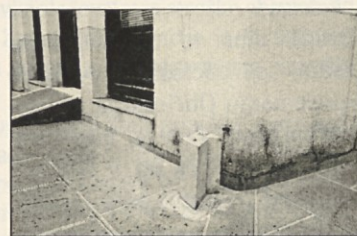
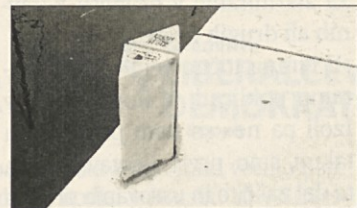
Nevarni smerokazi

Poleg reševanja razpadajoče ribiške barke na način, ki precej spominja na lokomotivo pri bencinski črpalki, ki je vedno bolj sama sebi namen, smo te dni po mestu opazili nekaj sila nevarno ostrih kamnitih »čokov«, ki naj bi služili kot smerokazi od enega do drugega dela »Male barke«, torej od Simonovega zaliva do muzeja Parenzana. Ne bomo se spuščali v ocenjevanje smiselnosti takšnih »smerokazov«, ki so lahko tudi nevarni za kakšnega nočnega sprehajalca, pomembnejše je to, da 99% Izolanov in gostov pojma nima, čemu sploh služijo. Očitno so se tega zavedali tudi avtorji, pa so jih postavili na tako skrita mesta, da smo jih le s težavo našli. Tistih, med marino in Delfinom pa sploh nismo odkrili.

Ob tem, seveda, ne smemo pozabiti, da že trideset let zaman opozarjamo na to, da še vedno ne premoremo niti table, ki bi povedala, kje je Besenghijeva ali Manziolijeva palača.

Za vse, ki morda teh najnovejših okraskov našega mesta še niste videli, naj vas opozorimo na nekatere.

ur

NOVINARSTVO V DANAŠNJEM ČASU

piše: Franc Krajnc

V osrednji Mestni knjižnici v Izoli je bila v torek, 7. junija 2016, okrogla miza na temo novinarstva v naši družbi, ki jo je povezovala dr. Vesna Mikolič, z njo pa so se pogovarjali novinarka Radia Koper-Capodistria Neva Zajc, novinarka Dela Sonja Merljak Zdovc in sedaj že nekdanji novinar Večera Vasja Jager.

Po začetnem tipanju kaj in kako z novinarstvom danes, v kakšnem položaju so se znašle medijske hiše in ali tudi na področju naše stroke velja nekakšna otopelost in podrejenost kapitalu, se je razvila živahna razprava, ki je opozorila na dejstva, ki sem jih kot nekdanji vodstveni delavec Primorskih novic predstavil zbranemu občinstvu:

- Vsi komercialni mediji so se leta 1990 znašli na odprtem tržiču.
- V medijskem prostoru, kljub krizi, velja zasičenost.
- Zadnja leta beležimo skokovit padec naklade tiskanih medijev.
- Soočamo se s spremembami lastniških razmerij in oblik, ko medijske hiše prevzema, kupuje in prodaja kapital, ki z infomiranjem kot znanostjo doslej ni imel nič in ga zanima le zaslužek. Pri tem so novinarji zamudili zlato priložnost, da bi sami postali lastniki svojih medijskih hiš!
- Zaradi slabšega ekonomskega položaja medijskih hiš se je spremenil tudi način obveščanja; najbolj črna informacija, najboljša informacija. Namreč preveč smo naravnani na odkrivanje temačnih stvari.
- Nekdanjo cenzuro je postopoma nadomestila samocenzura, novinarji se počasi ločujejo na leve in desne, vse bolj pa so odvisni od kapitala in volje novodobnih lastnikov.
- Mediji se pojavljajo in prav tako hitro usihajo.
- Kljub vsemu smo na okrogli mizi ugotovili, da ima novinarstvo tudi danes močno sporočilno vlogo četrte veje oblasti, kar bodo morali spoznati tako lastniki – kapitalisti – in politika (tudi lokalna), ki si to vejo rada prisvaja za svoje interese.

Paradoksi številčne rasti medijev v slovenskem prostoru:

Če so bili še pred 20. leti (1996) na seznam ministrstva za kulturo uvrščeni samo 503 mediji, je v desetih letih naraslo njihovo število na 1.120, danes pa jih je že vseh skupaj več kot 2.000!

Skupna naklada vseh tiskanih medijev znaša okoli 1,5 milijona izvodov, kar je za slovensko bralstvo, ki se vse bolj poslužuje elektronskih informacij, očitno preveč. Če so leta 1996 bili samo trije elektronski mediji jih je danes več kot 300!. S tem pa je nehoti ogrožena tudi prodaja tiskanih medijev. Naklade so v povprečju padle za 30%.

Franc Krajnc je diplomirani ekonomist, dolgoletni vodilni delavec Primorskih novic, do nedavnega lastnik in urednik mesečnika Primorski utrip in zdaj finančni komentator Mandrača.

Veni

TOPLE MALICE IN KOSILA

tel. 05 6416 333 / mob. 041 684 333
www.fastfoodveni.com

Od 1. junija odprto do 22.00
(Ob nedeljah zaprto)

**Sodelujemo v akciji
teden pedomčev**

porcija 6 Eur

od 3.6. dalje.

Kje smo izgubili Civilno zaščito

Že vnaprej vemo, da bodo ob izidu te številke Mandrača spet zvonili telefoni in padala vprašanja, češ, kaj pišete o stvareh, ki jih ne poznate, pri nas imamo drugače organiziran sistem zaščite in reševanja, prav zdaj smo sredi razreševanja problemov ipd. Če je res, smo veseli.

Da v Izoli sploh nimamo delujočega štaba Civilne zaščite in drugih organov v tej formaciji, smo izvedeli od tistih, ki so zadolženi za alarmiranje v primeru naravnih ali drugih nesreč.

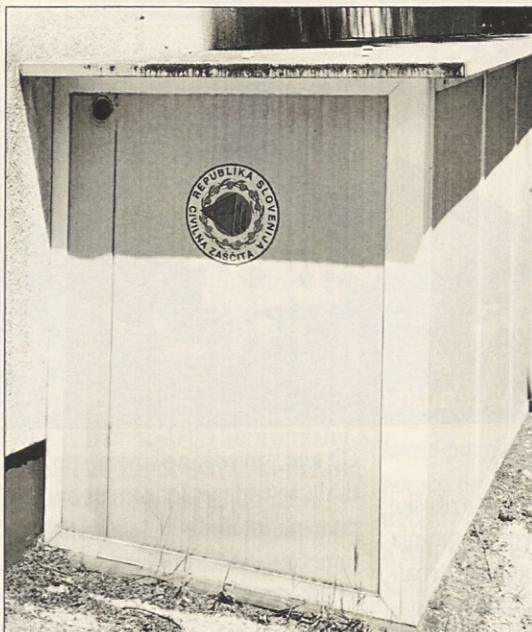
»V Piranu točno vemo, koga moramo poklicati, v Kopru tudi, v Izoli pa ne« so nam povedali in takrat smo prvič ugotavljali, da ta del zaščite in varovanja pri nas ne deluje.

Drugič smo to ugotavljali na zadnji seji občinskega sveta ob sprejemanju Občinskega programa varnosti. Tam je, med ostalim, zapisano, da sta, v skladu z Zakonom o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami pristojna organa občin na področju zaščite, reševanja in pomoči, župan Občine Izola in poveljnik civilne zaščite Občine Izola

Kaj pravi Zakon

Zakon o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami v 3. členu namreč pravi, da je Civilna zaščita namensko organiziran del sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Civilna zaščita obsega organe vodenja, enote in službe za zaščito, reševanje in pomoč, zaščitno in reševalno opremo ter objekte in naprave za zaščito, reševanje in pomoč.

Občina mora imeti organizirane lastne sile za zaščito, reševanje in pomoč skladno s sprejeto oceno ogroženosti, načrti zaščite in reševanja, merili, določenimi v Uredbi o organiziranju, opremljanju in usposabljanju sil za zaščito, reševanje in pomoč, ter Pravilnikom o kadrovske in materialnih formacijah enot, služb in organov Civilne zaščite.

Župan vsaki enoti in službi določi kadrovske in materialne formacije ter jo nato tudi kadrovske in materialno popolni. **Župan mora imenovati poveljnika in namestnika poveljnika Civilne zaščite ter člane štaba Civilne zaščite občine. Imenovati je treba tudi poverjenike za civilno zaščito in njihove namestnike.**

Tukaj pa nam je v občini očitno zmanjkalo moči, saj, kolikor nam je znano kadrovske nimamo popolnjene te sestave. Po odhodu Damijana Baruta in njegovega naslednjaka menda še vedno iščejo človeka, ki bi prevzel vodenje občinskega štaba Civilne zaščite. Posledično, seveda, ne delujejo niti drugi organi CZ, kar je dokazoval tudi pogled na opremo Civilne zaščite, ki so jo konec prejšnjega tedna vozili iz skladišča Civilne zaščite v Drevoredu 1. maja. Že nekaj časa je menda znano, da v omenjeno skladišče zamaka in če oprema ni redno vzdrževana, seveda, kmalu ni več ustrezna.

Drugi interesi

Pomislili smo že, da je ta selitev znak, da se bo končno obudilo delovanje izolske Civilne zaščite, vendar se zdi bolj verjetno razmišljanje, da gre za praznjenje skladišča, saj bi Občina rada prodala stavbo v kateri je bil nekoč štab Teritorialne obrambe oziroma vojaški oddelek. Verjetno bo kdo pripomnil, da Ci-

vilne zaščite ne potrebujemo, če druge službe zaščite in varovanja dobro delujejo, kar je delno res. Toda zakon pravi, da se ostale enote in službe Civilne zaščite praviloma organizirajo, kadar nalog zaščite, reševanja in pomoči, ki jih opravljajo te enote in službe, ni mogoče opravljati s poklicnimi reševalnimi službami oziroma enotami, službami ali sestavami, ki jih organizirajo društva in druge nevladne organizacije, oziroma gospodarskimi družbami, zavodi ali drugimi organizacijami.

Pri sosedih je drugače

Da je glede tega občina Izola unikum priča tudi organiziranost v sosednjih občinah. V koprski občini poveljnik Civilne zaščite operativno-strokovno vodi zaščito, reševanje in pomoč ob naravnih in drugih nesrečah. Za strokovno pomoč pri vodenju ter za opravljanje drugih operativno-strokovnih nalog zaščite, reševanja in pomoči je organiziran Mestni štab Civilne zaščite. Mestni štab Civilne zaščite ima Poveljnika Civilne zaščite, namestnika in osem članov štaba, 22 poverjenikov in 20 namestnikov poverjenikov, oziroma 21 poverjeniških enot, ki so organizirane po teritorialnem načelu po krajevnih skupnostih.

Tudi Občina Piran ima Štab civilne zaščite, ki ga sestavljajo: poveljnik, namestnik poveljnika, pomočnik poveljnika in trinajst članov, ki pokrivajo posamezna strokovna področja dela.

Neuradno je slišati, da občinski kadroviki skušajo prepričati nekatere izkušene občane s področja varovanja, naj prevzamejo to nalogo, vendar zaenkrat neuspešno. Izolanom nam tako ostaja upanje, da se nam ne bo nič hudega pripetilo.

D.M.

Smeti so prišle iz Italije

Konec tedna je bilo morje v izolskem zalivu umazano kot že dolgo ne. Na površini so plavale številne plastične vrečke in podobna embalaža, jeza pomorcev in kopalcev pa je bila usmerjeno proti ladjam, ki plujejo v koprsko luko, vendar so strokovnjaki hitro povedali, da so smeti najverjetneje pripotovale po severnoitalijanskih rekah, ki imajo visok vodostaj in zato prinašajo v morje kup nesnage. Kvaliteta vode pa je še vedno dobra.

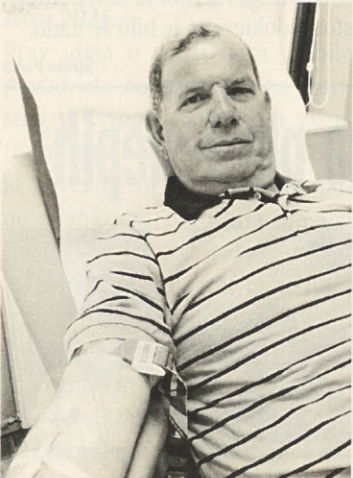
Krvodajalec si lahko tudi mimogrede

Izoli vsekakor ne primanjkuje krvodajalcev. Vseeno pa bi jih lahko bilo še več. Morda pa bi se jih dalo kako motivirati?

Med krvodajalci jubilanti smo se tokrat pogovarjali z Borisom Požarjem in Sergijem Marancino. Oba sta kri darovala že 110 krat in pravita, da je to nekaj povsem normalnega. Vseeno pa ne manjka niti zamisli, kako bi lahko h krvodajalstvu privabili še več prostovoljcev.

- Koliko let moramo darovati kri, da bi jo darovali 110 krat?

Boris Požar: No, če bi v mlajših letih bolj redno daroval, bi jo daroval več kot 110 krat. Šele na stara leta redno hodiva, na vsake tri mesece. Ko si še v službi je redno darovati kri kar težko, če že ne gre za veliko skupino, ki se "službeno" odpravi na krvodajalsko akcijo. A to se je dogajalo pred kakšnimi 40 leti (smeh).

Sergij Marancina: V mladih letih sem vozil tovornjak in si res nisem mogel privoščiti rednega darovanja krvi. Poleg tega sem nekajkrat tudi dlje časa preživel v tujini in iz preventivnih razlogov ne smeš nato vsaj pol leta darovati krvi.

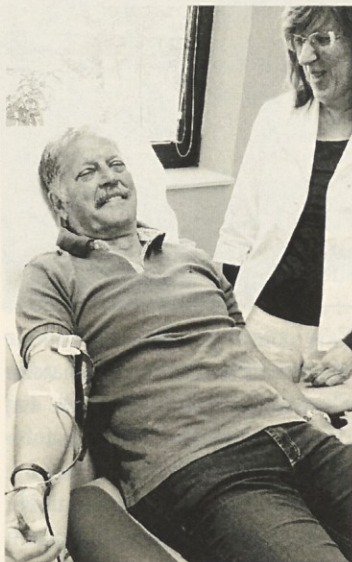
- A vesta, da sta v teh letih podarila več kot 50 litrov krvi. To občutita?

BP: Ja, res je. Vsak za en dober flaškon krvi (smeh). Ampak ničesar ne čutiš. Morda le tisti dan, ko daruješ kri, malo bolj počivaš, a to je to. Naslednji dan sploh ne veš več, da si jo daroval.

- Zakaj torej nimamo še več darovalcev?

SM: Kdo bi vedel? Še parkirišče je zdaj urejeno, tako da res ne vi-

dim več težav. Zame je to postalo že del življenja, preprosta rutina. Ko se spomnim, da so minili trije meseci, se odpravim do krvodajalske postaje, darujem kri in nadaljujem dan tako, kot vedno.

- Sta že koga prepričala v krvodajalstvo?

- BP: Večkrat sem komu že omenil, da če je zdrav, če se ukvarja z rekreativnim športom, zakaj ne bi tudi pomagal? A to moraš sam pri sebi ugotoviti, druge ni. Sem pa prepričan, da je še vedno največji problem služba potencialnega krvodajalca, oziroma koliko posluha za krvodajalstvo ima nadrejeni.

SM: Jaz sem v krvodajalstvo vpeljal sina, ki ima 39 let in je je kri daroval že več kot 80 krat. Če bo tako nadaljeval, me bo kmalu prehitel. Bi pa vseeno rad omenil, da je bilo še pred leti govora, da bi redni krvodajalci lahko dobili prednost pri čakalnih vrstah v zdravstvu, ampak od vsega skupaj ni bilo nato nič. Prepričan sem, da bi na takšen način še kako motivirali ljudi, da bi postali redni krvodajalci. Nič nas ne bi stalo in nagrada, če jo lahko tako imenujemo, se mi zdi zelo korektna.

- Pogrešate kozarec vina, ki je bil nekoč nepogrešljiv?

BP: Sploh ne. Še vedno dobimo kranjsko klobaso, ki jo z užitkom pojem. Rekel bi, da je ta klobasa postala že blagovna znamka krvodajalske postaje.

POSEBNO SLAB ALI OBIČAJNI DAN

Kakor se pač vzame. Potovanje iz Ljubljane v Strassburg se začne z Adrio do Frankfurta, nadaljuje s hitrim nemškim vlakom do Offenburga, od tam pa s kombijem Evropskega parlamenta do Strassburga. Zadnji del, po drugorazrednih cestah do Evropskega mostu med Nemčijo in Francijo v predmestju Strassburga v bistvu razkriva latentno nezaupanje sosedov, ki so tukaj skozi zgodovino radi premikali meje, dokler Alzacija in Lorena ob koncu 2. svetovne vojne nista dokončno pristali na francoski strani. Najbrž prav to nezaupanje, ali ostanek mentalne rezerve, rezultira v dejstvu, da med magistralnimi nemškimi avtocestami in francosko mrežo cest enake kategorije ni enostavnih in funkcionalnih povezav. Zato moje vsakokratno potovanje v Strassburg, kjer evropski parlamentarci prezivimo po en delovni teden vsak mesec, traja 6-7 ur s kopico presedanj. Nekaj kilometrov pred ciljem tabla vabi k ogledu ostankov Maginotove obrambne linije.

Vsako leto poslanci 750 članskega parlamenta z ogromno večino podpremo zahtevo po enem samem sedežu, bodisi v Bruslju ali v Strassburgu, da prihranimo evropskim davkoplačevalcem stroške absurdnih selitev med dvema prestolnicama. Zaman. Za Francijo je Strassburg vprašanje nacionalnega prestiža, za gospodarstvo tega mesta pa velik biznis.

Že sedem let stanujem v skromno opremljeni sobi prizidka spektakularno lepega baročnega gradu Pourtales, sredi orjaškega parka. Nemški poslovneži so ga kupili in obnovili pred dvajsetimi leti in sedaj v njem oddajajo sobe z zajtrkom po sprejemljivi ceni 130 evrov na noč. Daleč naokoli ni hiš, dvorec nima hišnika, ducat poslancev, ki tukaj prenočujemo pa dobi prvi dan ključ sobe in šifro vrat v ovojnicu.

Dan začnem s plenarno sejo, v kateri si teme sledijo v približno enournem taktu, medtem ko se poslanci selimo od enega sestanka ali komisije na drugega. Sestanek poročevalcev v senci odbora za socialo in zaposlovanje o prostotrgovinskem sporazumu z Južno Korejo. Posebej pritiskamo, da mora sporazum Korejo obvezovati, da upošteva standarde mednarodne organizacije dela ILO, ko gre za zaščito pravic delavstva. V imenu liberalcev zahtevam, da nam evropska komisija poroča o izpolnjevanju te zahteve, kar gre Korejcem težko od rok.

Daljši pogovor v uradu komisarja za širitev EU Johannesa Hahna s "trojko" mediatorjev v Makedoniji: Slovakom Edvardom Kukanom, Britancem Richardom Howittom in menoj, o strategiji naslednjih korakov v balkanski državi, potem ko smo makedonske politike "vklenili" v okvirje Pržinskega sporazuma in dvakrat dosegli preložitve parlamentarnih volitev zaradi neizpolnjevanja zavez iz tega sporazuma.

Sklep sestanka je, da makedonske politike nekaj časa prepustimo lastni odgovornosti in pobudam, ki jih vodijo proti EU (in NATU) in ne proč od teh dveh strateških ciljev.

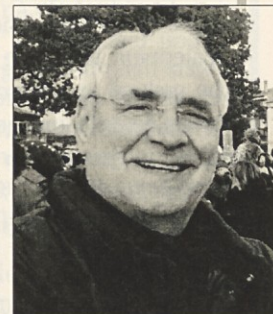
Glasovanje na plenarnem zasedanju traja več kot eno uro.

Ob dveh popoldne začnemo skrajno zaostreno razpravo znotraj delovne skupine za Rusijo o tem ali naj naslednji mesec EU podaljša sankcije proti Rusiji zaradi okupacije Krima, vloge v spopadih v vzhodni Ukrajini in neizpolnjevanja določb sporazuma iz Minska. Naša skupina ALDE je povsem razdeljena. Sam odločno nasprotujem sankcijam, ki nikoli v zgodovini niso obrodile pozitivnega rezultata. Poleg tega protestiram proti zaostrovanju mednarodnih odnosov, stopnjevanju nestrpnosti do Rusije v katerem prednjačijo Balti, Švedi, Čehi in Poljaki in proti povečevanju prisotnosti NATO na ruskih mejah. Polovica prisotnih mi pritruje, ostalih ni mogoče prepričati. Odhajam jezen in razočaran nad površnostjo argumentov. Odklanjam lahko igranje z ognjem in orožjem.

Daljši intervju z mlado francosko novinarko spletnega portala o Balkanu in posebej o Makedoniji, nato telefonski intervju za radio Ptuj o možnih posledicah britanskega referenduma.

Ob 18h redna seja poslanske skupine ALDE. Pretresamo sedem resolucij o katerih bo potekala plenarna razprava jutri in glasovanje opoldne. Plenarno zasedanje se bo končalo nekaj pred polnočjo. Mefu članek pošljem iz Pourtalesa. Dež se je ulil kot iz škafa.

Objavo je finančno podprla skupina ALDE - Zavezníštvo liberalcev in demokratov za Evropo v Evropskem parlamentu

Ivo Vajgl je dolgoletni novinar, diplomat in evropski poslanec ALDE/Desus, vedno bolj izoliran in naš politični komentator. ivo.vajgl-office@europarl.europa.eu

Karmel je omogočil prenovu bazena

Morda se tisti, ki ste poznali pokojnega Karmela Klevo sprašujete, kakšno zvezo ima ljubiteljski umetnik samouk s kopališčem za slepe? Pa jo ima. Prejšnji petek opoldne je bila na obali slovesna otvoritev prenovljenega kopališča za slepe, za katerega je Karmel Kleva doniral iz volila in iz denarja, ki ga je dobil kot nagrado Občine Izola.

Tudi Karmel je s svojo donacijo omogočil prenovu in gradnjo novih objektov na plaži za slepe. Slepí in slabovidni ljudje iz vse Slovenije, ki bodo prišli v Izolo na počitnice, se naučili miru, morja, sonca in svežega morskega zraka, mu bodo prav zagotovo zelo hvaležni. Za tiste, ki ne vedo, kdo je bil Karmel Kleva, pa še nekaj besed o njegovem življenju in delu.

V zaledju Izole je majhna vasica Malija. Nekoč strnjenim istrskim hišam z dih jemajočim pogledom na sečoveljske soline so se danes pridružile tudi novogradnje, ki pa žal večkrat bolj kazijo kot krasijo podobo krajine, saj so prevelike in prav nič »istrske«. In davnega 26. februarja leta 1922 se je v tej vasi, v hiši s številko 100, rodil Karmel Kleva.

Karmel je uspešno dokončal obvezno šolanje, ki je bilo tedaj v italijanskem jeziku. Najbolj mu je bilo všeč računstvo. Želel je nadaljevati šolanje. Mama je hotela, da gre v semenišče, Karmelova tiha želja pa je bila postati trgovec ali mizar, a oboje je bilo zanj takrat nedosegljivo. Dve leti je bil vajenec v kovinarski delavnici v Izoli. Ker je bilo Slovencem prepovedano govoriti v materinem jeziku, je vajeniško dobo prekinil in z bratom sta obdelovala domačo kmetijo. Obdobje fašizma je vsestransko prizadelo slovenski življenjski v Istri, »le misli v naših glavah so bile še svobodne«, se je spominjal Karmel.

Po garanju ustvarjanje

Do upokojitve je bilo njegovo življenje eno samo garanje in težaško delo. Zdaj pa »so se odprli ventili, iz mene je kar naenkrat izbruhnila nepotešena želja po ustvarjanju, želja izraziti vse, kar se je dolgo leta nabiralo v meni«, je zapisal Karmel. Zdaj je imel čas, da uresniči tudi drugo željo, ki je tlela v njem že od otroštva in mladosti – ustvarjati z lesom, ki ga je naravnost oboževal.

Ničesar ni vedel o delu z lesom, a v njegovi glavi so se začele pojavljati podobe živali, ljudi in pokrajine, upodobljene na lesu. Na nekem izletu v Brkine je v gozdu videl, kako podirajo drevesa. Prosil je gozdne delavce, da mu dajo kos lesa, ki ga je zagledal na tleh. V naslednjih dneh je nastajala podoba istrskega oslička. Ob ustvarjanju je čutil slast in zadovoljstvo in želja po upodabljanju je rasla.

Cenil je istrske ljudi, ki so v 20. stoletju preživljali zelo težke čase, a so ohranili svoj način življenja in običaje, predvsem pa jih je pokonci držalo trdo in pošteno delo. Hotel je ohraniti spomin na te male ljudi, kmete in težake, ki so istrski zemlji dali vse, tudi življenje, če je bilo potrebno. Njegovi leseni reliefi prikazujejo ljudi pri kmečkih opravilih, prizore iz družinskega življenja. V skoraj dveh desetletjih, dokler mu ni opešal vid, je ustvaril na stotine lesenih reliefov.

Preporod Istre

V osemdesetih letih se je v Istri zgodil kulturni preporod. Pisatelj Marjan Tomšič je začel zbirati ljudske pripovedke in pravljice in pisati romane o istrskih ljudeh. Glasbeno izročilo je oživljala skupina Istranova. Glasbenik iz te skupine, Luciano Kleva, tudi znan fotograf in likovni umetnik, je skupaj s tedanjim ravnateljem izolske mestne knjižnice, Slavkom Gabercem, šel večkrat na obisk h Karmelu na Malijo. Oba je očaralo njegovo delo in knjižnica je gostila njegova dela.

Zelo znan hrvaški založnik je na otvoritvi razstave ravnatelju Slavku Gabercu svetoval, naj pripravi obsežno likovno fotomonografijo Karmelovih del. A žal se nikomur, niti založbi Lipa, ni zdelo vredno prispevati niti dinarja.

Daroval občinsko nagrado

Karmel Kleva je svoje reliefe razstavljal še v rojstni vasi Malija, okoliških krajih, Kopru in drugod. Za svoja dela je prejel tudi priznanje občine Izola in denarno nagrado, ki jo je nato podaril Medobčinskemu društvu slepih in slabovidnih Koper, Društvu distrofikov Slovenije, tretjino pa je namenil za ohranjanje svojih likovnih del. Tiste reliefe, ki jih niso odnesli prijatelji, je namreč podaril kulturnemu društvu v Maliji.

V zadnjem obdobju svojega življenja je Karmel Kleva pisal tudi spomine. Spominski zapisi Karmela Kleve so prav tako kot njegovi leseni reliefi dragocena etnološka dediščina in pisni dokument nekega časa. Njegova želja in želja gospe Nade Rener je, da bi ti spomini izšli v knjižni obliki.

Lahko samo upamo, da se bo vsaj zdaj našel založnik, ki se bo zavzel za to, da končno izide fotomonografija likovnih del Karmela Kleve, obogatena z njegovimi spominskimi zapisi. Tako bi se velikemu dobrotniku vsaj posthumno dostojno zahvalili za vse, kar je sam dobrega storil, dokler mu je bilo še dano.

Špela Paho

Prenovili bazen na plaži slepih

Zveza društev slepih in slabovidnih Slovenije (ZDSSS) je ob vstopu v teden slepih, ki ga tradicionalno obeležuje prvi teden v juniju, organizirala novinarsko konferenco, na kateri so izpostavili eno najpomembnejših področij za samostojnejše življenje ter delo slepih in slabovidnih – dostopnost do okolja in procesov v njem. ZDSSS ima 4.000 članov, po podatkih stroke pa v Sloveniji živi okrog 30.000 do 40.000 ljudi s takimi okvarami vida, da jih v vsakdanjem življenju to resno ovira. Z mislijo na dostopnost grajenega okolja in informacijsko-komunikacijskih tehnologij, ki postajajo stalnica, lahko slepim in slabovidnim omogočimo bolj enakopravno vključevanje v družbeno okolje.

Po novinarski konferenci je nedaleč od Doma oddiha v Izoli potekalo tudi odprtje prenovljenega bazena in plaže slepih in slabovidnih. Prenovo je s svojim volilom omogočil Karmel Kleva (1922-2015), član MDSS Koper, delno pa tudi sredstva FIHO. Prenovljena plaža je prilagojena slepim in slabovidnim ter opremljena s talnim taktilnim vodilnim sistemom ali TTVS. Ta je sestavljen iz reliefnih talnih oznak, ki na ključnih mestih, kjer je orientacija za slepe in slabovidne težka, dopolnjuje elemente obstoječe ureditve, ki so za orientacijo uporabni. Sistem TTVS pri novograjenem bazenu označuje najpomembnejše poti.

SZI

Istra kot Korzika in Katalonija

Istra kot evroregija je glavno sporočilo in cilj stranke Oljka, ki letos praznuje 10 let delovanja. Na novinarski konferenci so včeraj orisali prehodno pot in predstavili načrte za prihodnost.

Na včerajšnji tiskovni konferenci so člani vodstva Oljke predstavili svojo vizijo za prihodnost stranke in predvsem regije. Povedali so, da so edina od desetih političnih strank, ki je prisotna v vseh štirih Občinah slovenske Istre.

Med predstavitvijo so večkrat poudarili, da si v prihodnje nadejajo predvsem konstruktivne in ne radikalne opozicije, kot je to bilo morda na začetku, predvsem pa so predstavili svoje daljnosežne načrte za prihodnost.

»Naš glavni cilj je Istra kot regija«, so povedali na tiskovni konferenci, »za zdaj vsaj v Sloveniji, veseli pa bomo tudi čezmejne povezave. Zato smo pristopili k izdelavi študije Vizija regija Istra 2025.«

Prav ideja o regiji Istra je bila povod, da so zaprosili za članstvo v Evropski svobodni zvezi (European Free Alliance - EFA), ki povezuje in zastopa regionalne stranke ter zagovarja pravico do samoodločanja in regionalno avtonomijo. Oljka naj bi postala tudi formalno članica zveze v naslednjih dveh letih.

Za regijo Istro nad državo Slovenijo se v Oljki zavzemajo zaradi mačehovskega odnosa države do lokalnega razvoja. Opozorili so namreč na še vedno nesprejeto pobudo o lokalni vinjeti, dvome o gradnji drugega tira, o nezainteresiranosti države do predloga trase avtoceste Koper - Dragonja, po katerem bi naj bila speljana pod Šaredom, namesto od Škocjana proti Dragonji, pa tudi o vzpostavitvi žice ob migrantski krizi, ki je prvič v zgodovini fizično razdelila Istro ter o stalnih pozivih lokalnega prebivalstva po ukrepanju zaradi onesnaževanja tržaške železarne, ki pa jih država očitno ne sliši.

Ob proslavi desetletnice delovanja letos jeseni bodo tako spremenili, oziroma dopolnili statut stranke tako, da se ne bo mogla širiti izven Istre.

»V tesnem sodelovanju z našimi pripadniki Istriani smo postavili vizijo Istra 2025, ki odraža širši

pogled, razvojne potrebe in sanje Istrijanov«, je bilo še slišati na tiskovni konferenci, »Vizija se glasi tako: Regija Istra - stičišče različnih svetov kot srce Evrope in destinacija kvalitete, ki se ponša s srčnostjo Istrijanov, ki iz generacije v generacijo ohranjajo bogato tradicijo, znanje ter kulturno, naravno in socialno dediščino prostora. Kjer usklajen trajnostni razvoj ter skrb za okolje ponujata kvaliteto bivanja, ki temelji na lokalni samooskrbi, integraciji podeželja in bogatih virov s turistično ponudbo, ter inovativnosti.«

V tej smeri vidijo tudi konkretne aktivnosti, ki bodo Istranom končno vdihnile upanje na pozitivno prihodnost, jih povezovale ter predvsem zadovoljile njihove želje, saj je bila vizija postavljena po principu od spodaj navzgor, za vizijo od ljudi.

Ob tem se v stranki že dogovarjajo s sogovorniki in somišljeniki na drugi strani meje. Pravijo, da so že vpeti v dialog z istrsko stranko IDS, kot tudi z Listo za Reko, ki se sicer zavzema za samostojno Reko.

Večkrat so člani Oljke omenili, da je prihodnost Evrope v regijah in ne državah, saj je »en parlament, tisti v Bruslju, povsem dovolj«. Kaj več o tem, kakšna je prihodnost regij v EU pa bo jasno tudi po različnih referendumih, od Korzike, Katalonije, Škotske in tako naprej. Vse več je namreč regij, ki si želijo večje avtonomije in se počutijo zapostavljene ob vedno močnejši centralizaciji različnih držav. Bo Istra torej prva avtonomna regija v Sloveniji? ur

Koliko Oljke je v Istri?

Oljka ima štiri izvoljene kandidate na zadnjih lokalnih volitvah. Patrik Peroša pravi, da je v Koprju del »konstruktivne opozicije«. Vojko Ludvik je v Izoli član koalicije, medtem ko so oba izvoljena člana Oljke v Piranu izključili iz stranke zato, ker naj ne bi delovali po načelih stranke same. V Ankaranu nimajo nobenega izvoljenega svetnika, a pravijo, da obstaja kljub temu dialog z županom Gregorjem Strmčnikom okoli delovanja in usmeritve Občine.

Se pa že pripravljajo na volitve za leto 2018, za katere, pravijo, da imajo že mlade županske kandidate.

VRNITEV BAADER-MEINHOFA!

piše: Rick Harsch

Skupina Baader-Meinhof se je s spodletelim ropom oklepnega vozila v bližini Bremna, prvim, po letu 1999, ko so odtujili pol milijona evrov, vrnila na strani črne kronike. Dvomim, da sem edini, ki ga je vest spravila v dobro voljo. Ta vrnitev, ta reinterpretacija akcijskih moč iz tistega burnega obdobja, od poznih šestdesetih do zgodnjih osemdesetih. Tistega časa, ko sta bila kaos in nasilje nerazdružljiva z upanjem. Ko sem danes v časopisu bral o nemški skupini, sta mi izraza nasilen in nasilje stalno bodla v oči in lahko bi si kdo mislil, da gre le za navadne psihopate, moške ali ženske, ki so vzniknili iz najnovejšega vakuuma Zahodnega sveta. Ampak v tistih časih, ko je generacijsko klanje Vietnamcev končno prihajalo h koncu, ko so Palestinci vendarle uspeli priklicati pozornost Zahoda, ki je sicer podpiral njihove preganjalce, ko je Ameriški režim končno izgubil svojo nočno srajco, ko so potrošniki vendarle dojeli obseg korporativne goljufije ne samo do njih samih, ampak tudi do celotnega okolja, ki je danes taistim korporacijam tako ali tako zbežalo iz nadzora... V tistih časih skupina Baader-Meinhof ni bila niti univerzalno prezirana, a niti najpomembnejša zgodba dneva.

Danes, ko s svojega balkona, ki gleda na obalo, kjer so celo komunalni pomoli privatizirani, v državi, ki ji vladajo podkupljeni ljudje, ki dolgujejo le tistim, ki so legalizirali taisti sistem podkupovanja, imenovan korporativni kapitalizem, kjer so mesečne plače nizke, službe pa redke, v času, ko so Združene Države Amerike zmagale vse svoje najpomembnejše vojne, a kljub temu začele nešteto novih, kjer žrtve korporativnega sveta, proti kateremu se je borila skupina Baader-Meinhof, štejemo lahko v milijardah ljudi po vsem svetu, ko Izraelci še naprej govtajo palestinsko ozemlje in ubijajo ter zapirajo Palestince po svoji volji, čutim zadovoljstvo, da ima skupina še vedno nekaj aktivnih članov, ki jim je do boja, pa čeprav samo zato, da bi priskrbeli nekaj zase. Zato vabim člane skupine Baader-Meinhof v svoj dom, kadarkoli bi ga potrebovali. Jasno, če bodo kdaj v našem kraju. Nasprotujem vsemu, čemur Baader-Meinhof nasprotuje, a nikoli nisem šel v akcijo. Podlegel sem svoji kalovosti. Oni pa ne. Glede na vse trpljenje, ki so ga v teh letih povzročili tisti, proti katerim se je tolpa nekoč borila, je morda narobe, da se boja nisem lotil tudi sam. Sanjam o tem, da bi gostil zadnje tri aktivne člane, da bi jih vprašal, kaj si morda mislijo o meni, morda celo, naj mi vendarle odpustijo, da se jim nisem pridružil.

Rick Harsch je pisatelj, ki že več kot deset let živi v Izoli. napisal je več romanov v angleščini, njegov zadnji, Kramberger z opico, pa je izšel tudi v slovenskem prevodu. V pripravi ima še nekaj literarnih del tako v angleškem, kot slovenskem jeziku, nad vse to pa postavlja baseball. Ravno to, da ga pri nas pač ni, ga večkrat postavi v položaj, da mora napisati nekaj vrstic, tudi za Mandrač. Njegova stališča niso nujno tudi stališča uredništva.

Le še dober mesec do Olimpijade

NOGOMET

Izola kot Kanada

V letošnji sezoni so za izolski klub prvič v zgodovini nastopili igralci, ki prihajajo iz Paragvaja, Martinike in Kanade. Prišli so najprej na preizkusno obdobje iz akademije v Veroni, ki preizkuša mlade perspektivne igralce iz celega sveta, trener pa je selekcioniral igralce, ki so kazali dovolj kvalitete za člansko ekipo. Med njimi se je najbolj izkazal **Kristian Lee-Him**, 22 letni Kanadčan iz Ontaria, ki je za naš klub dosegel tudi štiri prvenstvene zadetke v drugi polovici prvenstva. S Kristianom smo opravili pogovor po koncu sezone, kjer nam je razkril kakšno je njegovo počutje v Izoli in kako ocenjuje nogometne razmere pri nas.

- Kako bi se na kratko predstavili?

- Sem 22 letnik iz Pickeringa, Canada. Leta 2015 sem končal študij poslovne univerze v ZDA, takrat pa začel bolj resno načrtovati mojo nogometno kariero. Moj oče prihaja iz Trinidada in Tobaga, mama pa iz Italije. Rojen sem v Kanadi, imam pa tudi italijanski potni list, zato lahko v Evropi nastopam kot domač igralec.

- Kako ste zadovoljni s preteklo sezono?

- Zelo sem zadovoljen s svojimi predstavami. Ekipa na nekaterih tekmah ni imela sreče z rezultati, saj bi si zaslužili višje mesto na lestvici. Upam, da bo bolje naslednjo sezono.

- Kaj vas je pripeljalo v Izolo in kaj je bilo ključno, da ste se odločili ostati?

- Dobil sem priložnost igranja v Veronski akademiji in ker sem si od vedno želel igranja v Evropi, sem to takoj sprejel. Zatem sem dobil možnost 10-dnevne preizkusne dobe v Izoli. Všeč mi je bilo igrišče, treningi in trenerski kader, zato sem se odločil ostati in od januarja naprej nastopam za Izolo.

- Če primerjate kvaliteto nogometnega objekta in igrišča v Izoli z razmerami v Kanadi, kje so boljši pogoji? Katero prven-

stvo se vam zdi kvalitetnejše?

- Stadion in igrišče je dobro. Pogoji so zelo podobni kot v nižjeligaških prvenstvih v ZDA in Kanadi, kjer sem prej nastopal. Prvenstvo je kvalitetnejše kot nižjeligaška tekmovanja v Severni Ameriki. Več se dela na tehniki in podajah, v Kanadi pa je poudarek na moči.

- Kako vam je všeč Izola kot mesto?

- Izola me je navdušila. Sprehodi ob morju in sončni zahodi so čudoviti. Ljudje so prijazni in umirjeni. Vremenske razmere so idealne za nogomet, stanovanje pa sem imel blizu morja in stadiona, kar je bilo zelo priročno.

- Ali menite, da imamo Slovenci kakšno čudno navado ali običaj? Kakšna se vam zdi hrana in cene v trgovinah?

- Nisem opazil kakšnih posebnosti. Morda je le čudno, da so ob nedeljah vse trgovine zaprte. Hrana je odlična. Obožujem italijansko kuhinjo in tukaj je hrana zelo podobna italijanskim jedem, ki jih pripravljamo doma v Kanadi. Cene v trgovinah so enake ali malenkost dražje kot v Kanadi.

- Kakšni so vaši bodoči cilji?

- Del mojih nogometnih ciljev je za mano, to je uspešno nastopanje za Evropski klub. V naslednji sezoni bi ponovno želel igrati za MNK Izola, kjer bi ostal celo sezono, pomagal klubu napredovati v 2.SNL in se naučil dodatnih nogometnih tehnik s pomočjo klubskih trenerjev. Moj cilj pa je igranje v 1. ligi, lahko je to v Sloveniji, Italiji ali kateri drugi Evropski državi.

mknizola.si

ROKOMET

Ob slovesu Andraža Velkavrha

Andraž Velkavrh je bil letos nedvomno ključni mož Istrabenz plinov Izole. Prvo sezono po prihodu iz Kopra ga je trener uporabljal predvsem za igro v napadu, od lani pa je moral prevzeti večje breme tudi v obrambi. In ko se organizator igre trudi v obrambi, poleg tega pa v povprečju zabije natanko 6 golov na tekmo in je po rednem delu sezone celo drugi strelec 1. a DRL (za primat so zmanjkali le trije zadetki), to zagotovo govori v prid njegovi kakovosti. Andraža, ki je na začetku februarja podpisal triletno pogodbo z Mariborčani in zato zapušča Izolo, smo povprašali za kratek komentar sezone in nekaj besed namenili tudi njegovi prihodnosti.

»Glede sezone Istrabenz plinov Izole – sami smo si zapletli življenje. V prvem delu sezone smo po nepotrbnem izgubljali točke, ki smo jih že imeli v žepu. Proti Trimu bi morali zmagati, a smo dobili le točko. V Mariboru smo izgubili za gol, proti Dobovi smo imeli napad za zmago, pa smo »zafrknili« in tudi v Kopru smo igrali zelo dobro, a smo izgubili. Kot je za Izolo značilno, smo potem »stisnili« v zadnjih spomladanskih krogih. Če se ne motim, smo potem v štirih tekmah zbrali kar sedem točk in si tako le zagotovili obstanek. Mišlim, da bi se tej drami dalo izogniti, ampak najbolj važno je,

da smo na koncu z Istrabenz plini vendarle obstali v ligi,« pravi Velkavrh. Za Andraža je bilo letos težje kot lani, saj je moral prevzeti več odgovornosti v obrambi in obenem igrati še bolje tudi v napadu članske vrste Istrabenz plinov. Poleg tega je odšel študirat v Ljubljano, kar je še zapletlo vse skupaj, predvsem glede treningov. Ampak, kdor hoče, ta zmore. **»Moral sem dodatno trenirati sam, da sem nadoknadil, ampak glede tega ni bilo nobenih težav. Letos sem študiral na DIF-u, vendar odslej ne bom več. Ker se selim v Maribor in bomo imeli po dva, včasih tudi po tri treninge dnevno, se ne bom mogel vmes voziti na predavanja v Ljubljano. Profesorji zahtevajo prisotnost, zato res ne bi šlo in se bom tudi najbrž prepisal na katero od mariborskih fakultet. Ne vem pa še, katero,«** je zaključil Andraž, ki ga poleti čaka še nastop s slovensko reprezentanco na mladinskem evropskem prvenstvu. Njegova odločitev o prihodu v Izolo in dveletnem nastopanju za Istrabenz pline se je torej brez trohice dvoma izkazala za zelo posrečeno in ključno v njegovi nadaljnji karieri. In tudi v izolskem klubu danes lahko rečemo: **»Hvala za vse in srečno, Andraž!«**

rdizola.si

NAMIZNI TENIS

Manca Paljk prva

V soboto je v Velenju potekal še zadnji TOP 8 RS. Tokrat so igrali mlajši kadeti in mlajše kadetinke. Tudi v tej kategoriji smo se vrnili domov z odličjem. Pri dekletih je tokrat zmagala **Manca Paljk**. V prvi kakovostni skupini je prvih šest dvobojev prepričljivo zmagala brez izgubljenega seta. Zadnji dvoboj je nato tesno, s 3:2, izgubila proti prvi nosilki turnirja **Nuši Kadiš** iz ravnanskega Interdiskonta. Na koncu so imele tri igralke po en poraz, Manca pa je med njimi imela najboljšo razliko v setih in je tako postala zmagovalka turnirja.

V prvi kakovostni skupini je med dečki nastopil **Mihael Kocjančič**, ki je z uvrstitvijo med osem najboljših letos dosegel velik uspeh. Seveda si je na zaključnem turnirju želel še kakšno mesto višje, kar pa mu kljub trudu ni uspe-

lo. V skupini je zabeležil vseh sedem porazov in tako zasedel osmo mesto. V tretji kakovostni skupini, od sedemnajstega do štiriindvajsetega mesta, je nastopil **Emanuel Kocjančič**. Na turnir je prišel kot rezerva in lahko rečemo, da ga je dobro odigral. Dosegel je eno zmago in šest porazov in tako dosegel skupno triindvajseto mesto.

JADRANJE

Seascope 18 odprto državno prvenstvo

Med 3. in 5. junijem je v Piranskem zalivu potekalo že 5. odprto državno prvenstvo razreda SeaScape 18. Med 18 prijavljenimi ekipami se jih je v petek 3. junija na uradnem treningu zbralo osem, ki so se predvsem posvetile treningu manevrov, favoriti pa so testirali hitrosti jadrnic.

Začetek prvenstva je pripadel jadrnici SLO 178 PJER z **Dušanom Puhom** za krmilom, ki je po uvodni zmagi v prvem plovu tudi vodila po prvem dnevu s skupno 7 točkami. Samo s točko zaostanka po štirih odjadranih regatah sta mu sledili SLO 316 BULB - **Domen Mazalin** (z dvema zmaga) in SLO 080 BLUE SARDINA II - **Dejan Presen** (z zmago v zadnjem plovu dneva). Zelo izenačeno jadrnanje z veliko tesnimi dueli in kar nekaj ponovljenimi štarti je napovedalo napeto končnico državnega prvenstva.

Z zmago v prvem plovu drugega dneva je skupno vodstvo prevzela jadrnica SLO 080. Po dveh zmagah v 6 in 7 plovu jadrnice SLO 316 in vodstvu z 2 točkama pred SLO 080 in tremi pred SLO 178 je bilo jasno, da bo zadnji plov odločal o zmagovalcu in naslovu državnih prvakov. Dejan Presen krmar jadrnice SLO 080 je kot

specialist za Match Race jadrnanje že v začetku štartne procedure napadel vodilno jadrnico SLO 316 in jo prisilil v slabši štart. Zmago v zadnjem plovu je slavila SLO 333 - **Tit Plevnik**, drugo mesto je pripadlo SLO 080 in tretjo SLO 178. Po 8. mestu jadrnice SLO 316 v zadnjem plovu je bilo jasno, da je ekipa jadrnice SLO 080 BLUE SARDINA II - **Dejan Presen** in **Denes Szilagyi** obranila naslov državnih prvakov. Dušan Puh pa je z jadrnico SLO 178 - PJER drugič zapored dosegel 2. mesto. SLO 316 - **Domen Mazalin** in **Aleksander Seifert** sta prijadrala na 3. mesto.

Izkušnje pomemben adut za Vasilija Žbogarja

Čez natančno dva meseca se bodo z otvoritveno slovesnostjo v Rio de Janeiru začele olimpijske igre. Pod petimi krogi bo nastopil tudi jadralac v razredu finn **Vasilij Žbogar**, za katerega bodo to že pete olimpijske igre, ima pa tudi že dve olimpijski medalji, bron iz Aten in srebro iz Pekinga, obe odličji pa je dosegel v razredu laser.

Že več kot en mesec Žbogar trenira v Valenciji, ki je v zadnjih letih njegova pripravljalna baza in kjer ima odlične razmere za priprave. *»Tu je res vse super, za vse je poskrbljeno, tako da delo poteka nemoteno. Se dobro počutim, nimam težav, tudi bolečin ni, le utrujenost je prisotna, ampak ob takem ritmu priprave je to razumljivo. Lahko rečem, da sem zadovoljen,«* je o trenutnem stanju povedal Izolan, ki je v zadnjem obdobju vse podredil olimpijskim igram: *»O igrah razmišljam in se nanje pripravljam že dlje časa, odkar sem izpolnim olimpijsko normo.*

Manca Paljk

Jadralci se na igre ne pripravljamo le fizično in psihično, pripraviti moramo tudi jadrnico, opremo, spoznati razmere, zato priprave na najpomembnejše tekmovanje trajajo že dve leti.» Pomemben del programa treningov so v tem obdobju kondicijski treningi, a tudi brez jadrnanja seveda ne gre. *»Veliko časa preživimo na vodi, s tukajšnjimi jadralci lahko preverjam trenutno pripravljenost, ne ukvarjam pa se z opremo. Tista, ki jo bom uporabljal v Riu je že na prizorišču in po 20. juniju, ko bomo na treningih v Braziliji, bo največ pozornosti namenjene nastavitvi jadrnice, izbiri jambora in jader,«* je načrte za treninge v Riu predstavil Žbogar, ki bo med igrami lahko uporabljal dva jambora in dve jader, izbira pa je odvisna od vremenskih razmer. Zadnje regato je najboljši slovenski jadralac odjadral aprila, a za jadralce daljše obdobje brez regat ni nič nenavadnega: *»To se zgodi velikokrat, zadnji mesec in pol res nisem tekmoval, a do iger me čaka še eno pregledno tekmovanje. V zadnjih dneh priprav v Riu bomo imeli tudi štiridnevno regato, ki jo bom skušal čim bolje odjadrali, z najboljšimi materiali in takrat se bo pokazalo, če bo treba še kaj popraviti, spremeniti. Sem pa v življenju odjadral že ogromno regat, sem med najizkušenejšimi in dejanjsko tekmovanje ne pogrešam.*»

Da bo pred najpomembnejšim tekmovanjem ne le dobro pripravljen ampak tudi spočit, si bo pred igrami privoščil tudi krajši počitek v domači Izoli. *»Sredi julija bom na slovenski obali, takrat si bom dva tedna vzel za sprostitev in nabiranje energije.*

Zdaj si predvsem želim, da ostanim zdrav, da se ne bom preveč utrudil in da bom ob odhodu na igre maksimalno motiviran.»

Olimpijski komite Slovenije se je pred olimpijskimi igrami Rio 2016 v okviru kampanje *»Hvala, mama«* povezal z globalnim sponzorjem iger, podjetjem Procter&Gamble. V Sloveniji sta ambasadorja projekta Vasilij in njegova mama **Dragica**, del zgodbe pa predstavlja tudi donacija ter zbiranje sredstev za Fundacijo za športnike iz socialno šibkih okolij, ki jo je OKS ustanovil decembra 2015. Ekipa Vasilija Žbogarja

TAROK

Tekmovanja v taroku za posameznike so se prevesila v drugo polovico letošnjega prvenstva. V ponedeljek 6.6. je bilo odigrano prvo junijsko kolo, sicer pa že 22. turnir za prvenstvo Izole. Vsa tekmovanja se odvijajo v gostoljubnem hotelu Delfin Izola.

Tokrat je bil najuspešnejši **Ivica Grdič**, ki je osvojil vseh 6 možnih točk in odlično razliko +1068. Po 4,5 točke so osvojili trije igralci, vrstni red med njimi je odločala zbrana razlika. Odlično razliko +997 si je priboril **Miro Mezgec**, sledita **Boris Debeljak** z razliko +554 in **Božo Praprotnik** z razliko +225. Na petem mestu je pristal **Anton Sevnčnik** s 4 točkami in razliko +667.

Naslednji turnir bo v ponedeljek 13.6. s pričetkom ob 16.00 uri v kavarni hotela Delfin Izola.

Tarokaši se bodo udeležili tudi športnih iger društev upokojenecv južne Primorske, ki bodo 30.6. v Postojni z dvema ekipama: DU Izola in DU Jagodje Dobrava, ki je na lanskih igrah osvojilo drugo mesto.

db

Kristian Lee-Him

Zelo oddaljeni in vendar zelo blizu

V predverju lendavske gledališke in koncertne dvorane in v Muzeju meščanstva so odprli razstavo slik in grafik primorskega slikarja Zvesta Apollonia (1935-2009). Razstavo so postavili v sodelovanju z Insulo iz Izole, Občina Izola pa je izkoristila priložnost tudi za turistično promocijo in kulturniško predstavitev.

Razstavo v ekstravagantno lepem kulturnem centru sta odprla, podžupan občine Izola Gregor Perič in lendavski podžupan Ferenc Horvath. Umetnika in njegova dela je predstavil umetnostni kritik Dejan Mehmedovič. V kulturnem programu so nastopili Mešani pevski zbor Haliaetum Skupnosti italijanov Pasquale Besenghi degli Ughi iz Izole in kantavtor Drago Mislej – Mef.

Izolo je predstavilo Turistično združenje Izola, tradicionalne istrske sladice so za obiskovalce odprta razstave pripravile Šavrinke (Kulturno društvo Malija), Vinarstvo Božič pa je pripravilo predstavitev vin, oljčnega olja in drugih tradicionalnih izdelkov.

Umetniško delo Zvesta Apollonia je bilo, kot je povedal Dejan Mehmedovič, doslej v Pomurju le redko in delno predstavljeno, zato je priučujoči razstavni projekt še toliko bolj relevanten. Apollonio je bil v vrsti pomembnejših slovenskih umetnikov druge polovice 20. stoletja, med obalnimi likovniki pa gotovo prav pri vrhu.

Obisk v Lendavi je bil gotovo primerna oblika predstavitve naše občine, še posebej z nastopom mešanega pevskega zbora italijanske skupnosti, Haliaetum, ki je z odličnim izborom pesmi predstavil dvojezičnost in hkrati obmejnost tega našega prostora, ki je v marsičem podoben tistemu na južnem delu Prekmurja.

Prav multikulturnost in večjezičnost ter bogata kulturna ponudba so najbolj stične točke obeh mest in občin in če temu dodamo še mediteranskost, ki jo je čutiti tudi na območju nekdanjega Panonskega morja, potem se bo sodelovanje, ki traja že več kot desetletje, zagotovo še nadaljevalo.

ur

0 sebi in umetniku

V četrtek, 10. junija ob 19.30 bodo v galeriji Alga odprli razstavo del članic likovnega društva Tuba iz Izole. Kulturno društvo likovnih ustvarjalcev TUBA je nastalo v šolskem letu 1996/97. Vanj so se vključile tečajnice večernega likovnega tečaja, ki ga je leta 1993 organizirala takratna Zveza kulturnih organizacij Izola. Prva mentorica je bila likovna pedagoginja Ingrid KNEZ.

Posebnost društva je bila in je še danes, da so v njem le ženske ljubiteljice likovne umetnosti, le občasno se jim pridružil kakšen moški član. V letu 1998 je mentorstvo prevzel samostojni likovni delavec, slikar Brane SINIKO, od leta 2005 pa akademski slikar Gani LLALLOSHI.

Z likovnimi delavnicami pričnejo jeseni in zaključijo pred poletjem. Na začetku "šolskega leta" si zasnujejo program dela, po katerem med letom delajo in pripravljajo projekt za zaključno predstavo v Galeriji Alga Centra za kulturo, šport in prireditve Izola. Ponosni so, da so njihove razstave iz leta v leto kvalitetnejše in odmevnejše.

Ustvarjajo v temperi, akvarelu, lavirani risbi, olju, akrilu, kolažu, ter se preizkušajo v kiparjenju in grafični tehniki. Udeležujejo se ex-tempor doma in v tujini, kjer so prejele številne nagrade in priznanja. Dodatno se izobražujejo na likovnih kolonijah ter obiskujejo slikarske sejme in razstave. Društvo je včlanjeno v Zvezo likovnih društev Slovenije, kjer že vsa leta sodelujejo pri projektu Zlata paleta. Članice so prejele več kot 20 certifikatov kakovosti, veliko priznanj in dve Zlati paleti; za slikarstvo in kiparstvo.

Tokrat razstavljajo: Zdenka Petek, Helena Balentič, Katja Debevec, Danijela Bucaj Paradiž, Suzana Zorč, Saša Kuder in Veronica Sedevec. Vinski pokrovitelj otvoritve je Vina Božič.

Doslej je bilo že 45 šolskih ex-temporov

V prejšnji številki Mandrača se nam je prikradel tiskarski škrt (beri: površnost) ko smo v naslovu prispevka o slikarskem ex-temporu za osnovne šole zapisali, da gre za 35. izvedbo tega dogodka. V resnici se je ta slikarska manifestacija zgodila že 45-itič. Za kiks se opravičujemo

Bradačeva nova ljudska umetnost

V soboto, 4. junija so v Placu Izolanov odprli dokaj nenavadno razstavo takoimenovane "nove ljudske umetnosti", kot je izbor svojih vsakdanjih, v glavnem nepotrebnih predmetov, naslovljen koprski all around artist in ljudski žerjavist, Boris Bradač. V Placu Izolanov nas iz kartonastih in lesenih škatel, obsijanih s svetlobo mini svetilk in reflektorjev, pozdravljajo baletke, jadrnice, džuboksi in podobne figure, ki jim največkrat pravimo kič, v tem kontekstu pa dobijo nek svoj novi pomen.

Razstava je zabavna najmlajšim, zanimiva ljubiteljem umetnosti in nerazumljiva tistim, ki imajo radi "lepo". Glede na to, da bodo njegove artistske škatle na ogled samo še do jutri zvečer (petek, 10. 6.) priporočamo, da pohitite in se sprehodite skozi sejem kiča ter morda zapišete kakšen svoj vtis. Solistični nastop Vojka Stavbarja pa ste itak že zamudili.

Družinsko podjetje v tiskani obliki

V torek zvečer smo na Ljubljanski ulici predstavili novo knjižico iz serije kratkih literarnih zgodb, ki izhajajo v zbirki Kapučinarke in pri založbi Mandrač. Barbara Motoh je v knjižico zbrala nekaj svojih odličnih zapisov s Facebooka in Mandračevih kolumn.

Družina Motohovi je bila ena najbolj ustvarjalnih v našem mestu. Miha, glasbenik, elektronik, fotograf, snemalec, tuttofare, oče Marjan, slikar, grafik, kamnosek, karikaturist, kuhar, Barbara, literatka, aktivistka, pesnica, publicistka, po malem grafičarka in socialna delavka ter mati Tatjana, ki je vse te ustvarjalce držala na kupu. Potem je odšla ona, nato Miha, pred kratkim Marjan in zdaj je pred nami knjižica, ki na nek način opisuje tudi vse to.

Pravzaprav knjiga ne govori o družini Motohovi, pač pa o družini Motoh - Bračanov, o očetu in materi in o treh otrocih, pa o psu, mačku in papagaju, ki skušajo preživeti in hkrati uživati v svobodi tega sveta. V knjižici, ki jo je s svojimi zadnjimi ilustracijami opremil oče Marjan, oblikoval pa Davorin Marc, si sledijo veseli in žalostni dogodki, sledijo si travme in odkritja, sprehajamo se po vsakdanu povprečne gospodinje, njenega moža in otrok, pa tudi po našem mestu, kjer spoznavamo nekatere ljudi, ki so njegov vsakodnevni sestavni del.

Na predstavitvi smo še izvedeli, da se čudeži dogajajo tudi pri najbolj preprostih gospodinskih opravilih in da v njej ni niti enega fiktivnega dogodka. Vsi so se zares zgodili, pa naj se zdi še tako neverjetno.

Barbara je povedala, da velikokrat piše v afektu, potem ko dobi grozljivo pismo z banke ali obisk rubeznika, ali pa, ko ji sporočijo, da ji tudi po več kot desetih letih dela v Društvu prijateljev mladine, ne pripada odpravnina, ko je prisiljena, zaradi varčevalnih ukrepov občinske oblasti, zapustiti skupino, ki jo je vodila vrsto let. "Velikokrat pišem jezna, vendar največkrat ostanem pri tistem tekstu, saj brez čustev, kakršnako koli so, ni dobrega pisanja.

Knjiga s polnim naslovom Družinsko podjetje (v večnem stečaju) bo zdaj skušala najti pot do knjigarn in knjižnic, nekaj izvodov pa bo za pokušino tudi v ateleju na Ljubljanski ulici.

Knjiga Barbare Motoh je četrta iz zbirke Kapučinarke, v pripravi pa so štiri nove: knjiga Marina Šinkoviča s pripovedmi in legendami izolskih in istrskih ribičev, knjiga Ricka Harscha z naslovom Izolske ulice, knjiga o izolskih vodnjakih in knjiga o Obradovih peripetijah. Če bomo dobili dobrotnika s par tisoč evri za nakup stroja za broširanje in vezanje knjig, bodo kmalu ugledale svetlo dneva.

D.M.

Lovisato: Doktor za kamne

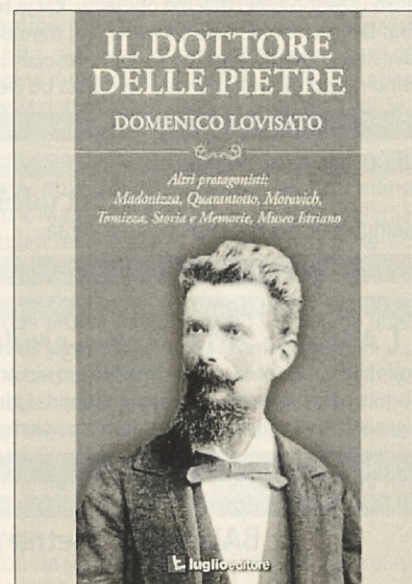
Ob 100. obletnici smrti Domenica Lovisata (1842 – 1916) so včeraj v Manziolijevi palači predstavili knjigo Marine Petronio z naslovom *Il dottore delle pietre*. Avtorico in knjigo je predstavil Kristjan Knez, ki je povedal, da gre za pregled zgodovine in kulture Istre, od lika znanstvenika in raziskovalca Domenica Lovisata: »doktorja kamnov«, do novic o istrskem muzeju zgrajenem v Trstu.

Domenico Lovisato se je rodil v Izoli 12. avgusta 1842, nato je v sklopu habsburške oblasti in pred združitvijo Italije, sodeloval tako politično kot vojaško z Garibaldijem, sodeloval je tudi v bojih tretje vojne za neodvisnost. Bil je torej iredentist, ki je bil, zaradi svojih izkušenj (leta 1874 je že predstavil teorijo celin) povabljen na italijansko ekspedicijo v Južno Ameriko (1881/1882). Pred sto leti, 23. februarja 1916, je umrl v Cagliariu.

Lovisato je eden najpomembnejših sardinskih znanstvenikov, katerih delo je ključnega pomena za razumevanje geoloških in paleontoloških ved Sardinije. V letu 2016 je Univerza v Cagliariu slovesno obeležila njegovo dejavnost z raznimi predavanji.

Palača Lovisato

Italijanska skupnost ima v Izoli delno sedež v njegovi rojstni hiši, tudi knjižnica je dobila ime po njem. Sinočnji večer je bil prvi dogodek posvečen temu znanstveniku, ki so načrtovani v letu 2016. V knjigi so sicer omenjene številne druge osebnosti, ki predstavljajo oporne točke zgodovine Istre: Antonio Madonizza, Giovanni Quarantotto, Enrico Morovich, Fulvio Tomizza, svetnik San Pellegrino, zavetnik Umaga.

SIVKIN DAN NA BELVEDERTJU

sobota, 25.6.2016

Od 9.00 ure dalje:

- ogled sivkinih aranžmajev v parku belvederskega kompleksa
- ogled poročno razstavnega prostora na temo sivke
- razvajanje z lepotnim studiom TO = TO iz Izole
- delavnice na temo lavande za odrasle in najmlajše
- izdelovanje dišečih punčk in dišečih butaric
- brezplačna masaža rok s priznano terapevko naravnega zdravljenja Evo Pahor
- stojnice z izdelki iz sivke in oljčnim oljem
- sveže sadike sivke in raznovrstna zelišča vrtnarije Todorovič iz Sečovelj
- degustacije kulinaričnih dobrot iz sivke
- osvežitev s sivkinim sladoledom z Proizvodnjo domačega sladoleda Pobegi
- animacija za najmlajše z Barbara Kožar s Poštarjem
- celodnevna glasbena spremljava z bendom One man Band

Od 15.00 ure dalje:

- program o zdravi prehrani, ki ga bo vodila priznana strokovnjakinja zdrave prehrane Marija Merijak
- program za najmlajše pod okriljem Zveze prijateljev mladine letovišče Pacug
- koncert harmonikašev Valentina Caperneti & Prijatelji

Ob 17.00 uri

- govor gostov občine Izola, Koper in Piran

Ob 18.00 uri

- koncert Klapa Solinar

Ob 19.00 uri

- modna revija trgovine Kaos iz Kopra

9.6. četrtek

14.00 Manziolijeva palača

4. strokovno srečanje vzgojiteljev INS

Predavatelj: dr. Claudio Battelli

19.30 Galerija Alga

**Otvoritev razstave KDLU TUBA IZOLA:
UMETNIK IN JAZ**Razstavljajo: Zdenka Petek, Helena Balentič, Katja Debevec, Danjela Bučaj Paradiž, Suzana Zorč, Saša Kuder, Veronica Sedevcic
Mentor: akademski slikar Gani Llallosi**10.6. petek**

19.00 Mestna knjižnica Izola

literarno srečanje V živo z Veroniko Simoniti

Veronika Simoniti svoje zgodbe rada umešča prav pod sredozemsko sonce, med borovce, ob morje. Njena zbirka kratke proze Zasukane štorije (2005) in Hudičev jezik (2011) ter roman Kameno seme (2014) so navdušili tako bralce kot literarne kritike. Bogat je tudi njej prevajalski opus, iz italijanščine oz. francoščine je denimo prevedla cvetober avtorjev – Calvino, Magris, Marani, Galimberti, Todorov, Camilleri in Niffoi.

10.6. petek in 11.6. sobota

19.00 do 01.00 Izola, staro mestno jedro

PRAZNIK OLJK, VINA in RIB

14. edicija tradicionalne etnološke prireditve v starem mestnem jedru z bogato kulinariko in pestrim kulturnim programom.

Prek Ljubljanske ulice, pa vse do Manziolijevega trga se bodo 10. in 11. junija zvečer predstavili različni vinarji, oljkarji in ribiči, ki bodo obiskovalcem ponujali različne dobrote.

Nastopili bodo: Vruja, Rok Kleva Ivančič & Manuel Šavron, Kvartet 7+, Mi trije, Dean Semolič, Marjetka Popovski, Društvo harmonikarjev Izola, Moški pevski zbor Izola, Moški pevski Delfin in drugi.

V primeru dežja se bo praznik izpeljal 17. in 18. junija.

11.6. sobota

11.00 Plac Izolanov

otvoritev razstave dveh umetnikov iz Italije in Armenije,

**Matteo Bosi in Bagrat Arazyan
Antropologija****14.6. torek**

17.00 Kulturni dom

Valeta OŠ Vojke Šmuc

19.00 Manziolijeva palača

Večer ISTRIAN PRODUCTION

video projekcije, dokumentarci in drugo OŠ Dante Alighieri Izola, OŠ Vincenzo Diego de Castro Piran in Tečaja kinematografije SI Pasquale Besenghi degli Ughi. Mentor: Ruggero Paghi.

15.6. sredo

19.00 Mestna knjižnica Izola

predavanje O drogah in strahu

Načeloma vemo, da poseganje po nedovoljenih substancah ne pripomore k zdravemu in stabilnemu razvoju osebnosti na dolgi rok. Strah je občutek, ki nas hromi in nam prav tako preprečuje polno živeti. Z meditacijskimi tehnikami se lahko uspešno zoperstavimo obojemu, kar je tudi znanstveno dokazano. Ob tem nam Osho priporoča živeti v sedanjem trenutku, imeti dovolj poguma za samozavestno udejstvovanje po lastnih presojah in se odvezovati od vseh tradicij. Temu reče prava religioznost. Predavala bo Elena Jenček.

16.6. četrtek

18.00 Manziolijeva palača

Koncert udeležencev tečaja violine

Mentorici: Sonja Horvat in Cristina Verità.

17.6. petek

19.00 Kulturni dom

L A Inarija 2016 – Letna produkcija plesne šole L A I

Podobno kot to počno lajnarji na svojem »inštrumentu« bodo plesalke tudi letos obrnile ročico njihove namišljene skrinjice LAlne, in iz nje bodo brzele v mnogih plesnih koreografijah, med katerimi so nekatere ustvarile tudi same.

18.6. sobota in nedelja

19.00 Kulturni dom

BALERIMA - Letna produkcija plesne šole**Galerija Alga**

V četrtek 9.6. ob 19.30 vas vabimo na otvoritev razstave

KDLU TUBA IZOLA:*Umetnik in jaz*Razstavljajo: Zdenka Petek, Helena Balentič, Katja Debevec, Danjela Bučaj Paradiž, Suzana Zorč, Saša Kuder, Veronica Sedevcic
Mentor: akademski slikar Gani Llallosi**Galerija Plac** Ljubljanska 32

razstava - na ogled do petka!

**Boris Bradač
Nova ljudska umetnost**

V soboto 11.6. ob 11.00 vas vabimo na otvoritev razstave dveh umetnikov iz Italije in Armenije,

**Matteo Bosi in Bagrat Arazyan
Antropologija****Galerija Insula**

Ob 120. obletnici odkritja spomenika Giuseppeja Tartinija (1682-1770) v Piranu vas vabimo na ogled razstave

**JAKA VARMUŽ
"Družinski album"**

Razstava bo na ogled do 17. junija 2016.

Kava bar TISA

razstava fotografij

**Slapovi Gljuna in Lepence JOŽEF
FABJAN**www.center-izola.si | www.odeon.si**Center za kulturo, šport in prireditve**
Centro per la cultura, lo sport e le manifestazioni
Izola - Isola

- četrtek, 9. 6., ob 19.30, Galerija Alga: otvoritev slikarske razstave **KDLU TUBA IZOLA UMETNIK IN JAZ** (org.: CKŠP Izola, OI JSKD Izola, Občina Izola). Vstop prost.
- petek, 10., in sobota, 11. 6., od 19.00, staro mestno jedro: tradicionalna etnološka prireditev, že **14. PRAZNIK OLJK, VINA in RIB** z domačimi dobrotami in koncerti: **Kvartet 7 Plus, Vruja, Rok Kleva Ivančič in Manuel Šavron, Mi trije, MoPZ Izola, MoPZ Delfin DUJD, Marjetka Popovski, Kulturno društvo harmonikarjev Izola** ... V primeru slabega vremena bo prireditev 17. in 18. 6. (org.: CKŠP Izola, Občina Izola). Vstop prost.

NAPOVEDUJEMO ...

- petek, 17. 6., ob 19.00, Kulturni dom Izola: letna produkcija Plesnega studia L A I **LAINARIJA** (org.: PS L A I, CKŠP Izola, JSKD OI Izola, Občina Izola). Vstop prost.

GALERIJA ALGA IZOLADo 5. 7. je na ogled razstava **KDLU TUBA Izola UMETNIK IN JAZ**. Vstop prost.**ART KINO ODEON IZOLA**

- četrtek, 9., petek, 10., nedelja, 12., in sredo, 15. 6., ob 19.00 ter sobota, 11., in torek, 14. 6., ob 21.00: drama **DOBRODUŠNI VELIKAN**;
- četrtek, 9., petek, 10., in nedelja, 12. 6., ob 21.00 ter sobota, 11., in torek, 14. 6., ob 18.30: biografska drama **MOŽ, KI JE POZNAL NESKONČNOST**;
- ponedeljek, 13. 6., ob 18.30: **PONEDELJKI ZA ZAMUDNIKE**: drama **PUŠČAVSKA KRALJICA**;
- ponedeljek, 13. 6., ob 21.00: **PONEDELJKI ZA ZAMUDNIKE**: drama **OKUS ŽIVLJENJA**;
- sredo, 15. 6., ob 21.00: **CAPRISOVA PREMIERA**: dokumentarec **ODPRTO MORJE**.

Vljudno vabljeni! | Gentilmente invitati!www.facebook.com/kulturnicenter.izola
www.facebook.com/art.izola<https://twitter.com/CKSPIzola>
<https://twitter.com/artodeon>Rezervacija in prodaja vstopnic: Galerija Alga, Kristanov trg 1, Izola (t: 05/641 84 39, 051/394 133; e: galerija@center-izola.si), ponedeljek, torek, petek: 9.00-13.00, sredo, četrtek 16.00-19.00, sobota, nedelja in prazniki zaprto. **Art kino Odeon**, Ul. Prekomorskih brigad 4, Izola (t: 051/396 283; e: info@odeon.si), vsak dan od 18.30-20.30.

Tartinijevi so se fotografirali

V galeriji Insula so v torek, 7. junija odprli razstavo fotografij koprskega fotografa Jake Varmuža z naslovom Družinski album. Jaka Varmuž se sicer posveča predvsem gledališki fotografiji (sodeluje z Gledališčem Koper in v zadnjem času tudi s SNG Nova Gorica), ciklus fotografij naslovljen kot Družinski album pa je posvečen 120. obletnici odkritja spomenika violinistu in skladatelju Giuseppeju Tartiniju v njegovem rojstnem Piranu. Kot smo izvedeli na odprtju razstave, ki se je avtor ni udeležil, se je zamisel porodila med fotografiranjem skupine Al tempo di Tartini v zgodovinskih kostumih v Strunjanu pred dobrim letom. Park Tartinijeve vile, poletne rezidence Tartinijeve družine, je bil namreč idealno prizorišče za oživitev časa Serenissime. "Nastopajoči v elegantnih kostumih slavijo kulturnozgodovinsko vez med slovitim violinistom Giuseppejem Tartinijem in njegovim rojstnim mestom Piranom, z namenom, da ohranijo nesnovno kulturno dediščino 18. stoletja in obogatijo turistično in kulturno ponudbo mesta," so zapisali v vabilu na razstavo, ki bo na ogled le do 17. junija.

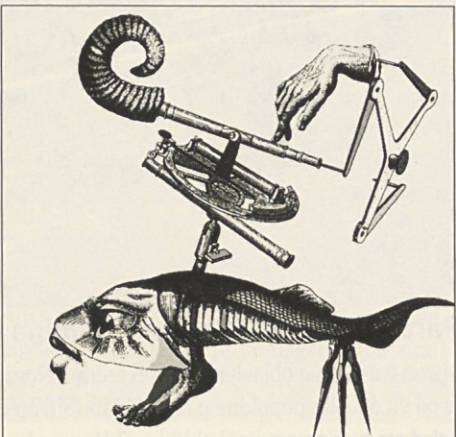
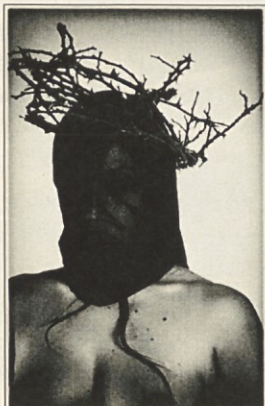
Antropologija dveh svetov

Od davnih časov so si misleli postavljali vprašanje: "Kaj je Človek?" In Človeka so razčlenili in proučili z vseh vidikov. Njegovo telo, in njegova psiha, in duša – vse je bilo analizirano in popredelčano. Pisale so se knjige o človeku, toda odgovora niso našli na to vprašanje.

Tudi umetnost je s svojimi sredstvi razmišljala in govorila o Človeku.

V tem projektu dva umetnika, dva filozofa - konstruktorja - **Matteo Bosi (Italija)** in **Bagrat Arazyan (Slovenija)** - prav tako zastavljata vprašanje o Človeku. Vendar vprašanje ni "kdo smo", ampak "kaj je človek?" Človek je lahko drugačen, nenavaden; ni podoben tistemu, ki smo ga navajeni imenovati Človek. Toda še vedno ostaja Človek. Ali so ta živa bitja, ki sta jih "skonstruirala" Matteo in Bagrat – ljudje? Projekt "Antropologija" je razmislek o tem vprašanju.

Na ogled bo v galeriji Plac Izolanov, v Ljubljanski ulici 32, od sobote, 11. junija ob 11.00 do petka, 1. julija.

Kino Otok je v petih dneh že dvanajstič ustvaril pravo festivalsko skupnost

S projekcijo filma Sence pozabljenih prednikov se je v nedeljo v letnem kinu na Manziolijevem trgu sklenil 12. mednarodni filmski festival Kino Otok – Isola Cinema. Izbor filmov pa se je s programom Otok v Ljubljani že včeraj selil v Kinodvor in Slovensko kinoteko.

Epski film, Sence pozabljenih prednikov, ki ga je otoška publika spremljala ob brnenju 35-milimetrskega projektorja, sta na platno pospremili direktorica festivala Tanja Hladnik in selektorica filmskega programa Varja Močnik. S kinotečnim filmom smo poleg zaključka 12. mednarodnega filmskega festivala Kino Otok – Isola Cinema obeležili še 20. obletnico delovanja Kinoteke. Njenemu prvemu direktorju in hkrati tudi enemu prvih otoških botrov, Silvanu Furlanu, je posvečena otoška sekcija Silvanov zaliv.

Od slovesne otvoritve v sredo, 1. junija, so se v festivalskem programu zvrstile projekcije filmov iz različnih krajev in časov, različnih vsebin, žanrov, predznakov in zvrsti. Med filmi, ki so najbolj navdušili na letošnji otoški izdaji, sta brez dvoma Za eno samo uro s teboj italijanske mojstrice dokumentaristike Aline Marazzi ter filma Ribji spev in Kaj zdaj? Spomni me portugalskega režiserja Joaquima Pinta.

Na 12. izdaji Kino Otoka smo gostili režiserje in druge ustvarjalce celovečernih filmov ali programov kratkih filmov s programa ter številne avtorje kratkih filmov sekcije Video na plaži. Poleg Pinta in Marazzijeve so bili med letošnjimi festivalskimi gosti tudi italijanski režiser Giuseppe Gaudino, prvi v Cannesu predstavljeni etiopski režiser Yared Zeleke, avstrijski mojster črno-belega blešččega pogleda Peter Schreiner, legendarni srbski »črnovalovec« Želimir Žilnik, srbska producentka Sarita Matijević, producent filmov Aline Marazzi Gianfilippo Pedote, latvijska mojstrica sedme umetnosti Laila Pakalina, španski dokumentarist Eloy Domínguez Serén, slovenski eksperimentalni filmar Davorin Marc, italijanski režiser Luca Chinaglia, latvijski režiser Raitis Ābele in botri filmov Mate Dolenc (boter filma Ribji spev), Breda Pečan (botra filma Jagnje), Nataša Tič Ralijan (botra filma Gora) in Metod Pevec (boter filma V imenu ljubezni). Poleg filmskih pa so bili z nami tudi ustvarjalci drugih filmskih festivalov, Admir Čulumarevič, direktor vodilnega festivala glasbenega dokumentarnega filma v jugovzhodni Evropi – Solo Positivo iz Opatije, in Paola Bristot, programska vodja festivala animiranega filma Piccolo festival dell'animazione v Trstu.

Mlade filmske navdušence na Podmornici sta prevzela sobotni in nedeljski Frišni filmski ulov, na katerih so se s svojimi filmskimi izdelki predstavili osnovno- in srednješolci. Nabito polna dvorana je spremljala projekcijo etiopskega filma Jagnje, ki ga je festivalski gost Yared Zeleke predstavil tudi že v letnem kinu Manzioli – mladi gledalci so ga nagradili z bučnim aplavzom ob koncu filma.

Dobra energija je festivalske goste, obiskovalce in ekipo povezala v edinstven prostor srečanja, ki so se mu v Manziolijevi palači in v izolskih galerijah pridružili še filmski ustvarjalci – udeleženci delavnice TorinoFilmLab in Re-Act. Ko se je zvečerilo, je Svetilnik z glasbenim programom vse našete povezal v festivalsko skupnost.

Nestabilno vreme ni okrnilo izvedbe programa ali bistveno vplivalo na obisk, saj je otoška ekipa vsako leto pripravljena na sivo nebo. Filmsko dogajanje se je preselilo na rezervne lokacije: v izolski Kulturni dom z Manziolijevega trga, Manziolijeva palača je nudila zavetje kratkometražni sekciji Video na plaži, za večere na Svetilniku pa je bil pripravljen šotor, ki je pod svojo streho sprejel vse dobre glasbe željne obiskovalce filmskega Otoka. Četrtek večer drugega sklopa Videe na plaži z angažiranimi dokumentarnimi kratkometražnimi filmi je kljub selitvi na suho v Manziolijevu palačo tri ure (ob)držal občinstvo na sedežih povsem zapolnjene dvorane.

Utrinke festivalskega dogajanja 12. izdaje Kino Otoka najdete na naši spletni in facebook strani ter facebook strani Podmornice.

»Si bolan/a v glavo, pojdi v Idrijo!«

V začetku maja je bil gost izolske mestne knjižnice psiholog Matic Munc, ki se ga posebej spominjamo iz zapletov s koroško deklico. Tema njegovega predavanja je bilo samomorilno in samopoškodbeno vedenje.

S temnimi platmi človeškega bivanja se je Matic Munc začel soočati nekako pred 12 leti, ko se je na Centru za socialno delo ukvarjal z delinkventnimi mladimi, storilci kaznivih dejanj in odvisniki. Nadaljeval je na oddelku za zaščito otrok, delal je s spolno zlorabljenimi otroki, zasvojenici, žrtvami nasilja v družini. Bil je tudi psiholog v zaporih v Ljubljani.

»Zaporniki so še posebno rizična skupina. Zelo sem vesel, da mi v zaporu ni nihče umrl, čeprav je tam visoka stopnja samomorov. Ker sem trmast, sem vsak dan hodil tja in se z njimi pogovarjal in bil ob njih, tudi če se niso želeli pogovarjati. Ampak bil sem tam in sem rekel, ne boš se mi ubil.«

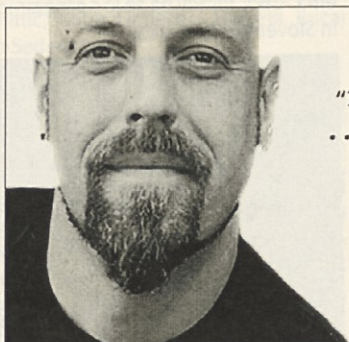
Štiri vrste samomorov

Poznamo štiri vrste samomorov: iz hude notranje stiske, iz afekta (brez načrta, impulzivno), zaradi duševnih težav (shizofrenija, bipolarna motnja), zaradi spodrsrljaja (recimo pri nekaterih oblikah spolnega izživeljanja, ki vključujejo dušenje). Zadnja skupina so filozofski samomori, torej iz trdnega prepričanja, »da je vse skupaj brezveze, življenje je treba čimprej končati, ker je nesmiselno. Umrl bom mlad in bom lepo truplo«. Ta vrsta samomora je velik izziv, ker je v ozadju zelo močan etično filozofski konstrukt, ki se mu težko oporeka.

Človek, ki se odloči za samomor, občuti tako veliko, hudo notranjo stisko, da ne želi več živeti. Skoraj vsaka slovenska družina je zaznamovana s suicidom, a o tem neradi in premalo govorimo. V naši dvolični družbi precej problemov prikrivamo in samomor je eden od tabu tem. V Sloveniji kljub visoki stopnji samomorilnosti še nimamo nacionalnega programa preprečevanja samomora.

Prvi znaki

Znaki, da nekdo razmišlja o samomoru, so dolgotrajna depresija (več kot šest tednov), izražanje namere, načrta, poslavljanje, govorjenje o samomoru. Pomembno je imeti dovolj zdrave medosebne odnose, da opazimo sorodnika, sodelavca, da lahko pristopimo in vprašamo, kaj se z njim dogaja.

MATIC MUNC

»Nekatere zgodbe je potrebno povedati ... ker jih v tej Sloveniji nihče noče.«

BOREČ ZA PRAVICE OTROK IN ŠIBKIH
PSIHOLOG
(S 3-LETNO PŘEPOVEDJO OPRAVLJANJA POKLICA)

Stereotipi

Če nam nekdo pove, da bi si rad vzel življenje, je treba to jemati strogo resno. O tem je veliko stereotipov. Prvi je, da »ljudje, ki govorijo o samomoru, tega ne bodo storili«. To je laž. Retrogradne raziskave odkrivajo, da je večina ljudi, ki so naredili samomor, o tem govorila. Njihovo sporočilo je lahko posredno ali neposredno in je v bistvu klic na pomoč. Rezanje vezi z življenjem in obredi poslavljanja so znaki, da nekdo razmišlja o samomoru. Morda nam omeni »mogoče se pa ne bova več videla«. Začne urejati zemeljske stvari, vračati dolgove, želi se znebiti stvari, ki jih ne rabi več in jih podarja naprej. To kaže na to, da človek dela svoj samomorilni načrt, da ga želi izvršiti.

Drugi stereotip pravi, »če nekdo poskuša samomor, je to samo iskanje pozornosti«. Tudi to ni res. Ljudje, ki so dovršili samomor, so imeli pred tem poskuse samomorov. Poskusi samomora so resni poskusi in zahtevajo našo zaskrbljenost, sočutje, naš angažma. Ne glede na to, če je ta poskus narejen na način, da bi lahko to osebo nekdo našel.

Tretji stereotip je, da se »človeku ne da pomagati, če hoče narediti samomor, ga bo naredil«. Prepričevati samomora in reševati življenje se vedno splača. Človek v taki stiski ni popolnoma v posesti svoje volje.

Pomembno je v svoji bližini prepoznati nekoga, ki ima s tem težave. Biti prisoten, ob njem, ostati v kontaktu z njim.

Misel, »nekaj si bom naredil«, smo imeli že skorajda vsi. Izdelava načrta, razmišljanje o načinu samomora pomeni, da se je stvar že začela konkretizirati. Sledi namen, nato pa izvedba.

Te štiri faze se lahko včasih dogodijo izjemno hitro, tudi v pol ure, lahko pa trajajo dolgo časa. Če nam kdo o tem govori, moramo biti pogumni in človeka vprašati, ali razmišlja o samomoru. Če imamo nekoga radi, moramo to vprašati.

Humor ne pomaga

Depresivnemu človeku ne pomagamo s humorjem ali z nasvetom, naj razmišlja pozitivno. Depresija je zelo boleča. Takrat človek ne vidi nič pozitivnega. Ko je stanje akutno, humor in podobne besede ne pomagajo nič. To je kuhinjska psihologija! Takrat je treba človeka zaščititi, sprejeti ga, stisniti k sebi. Besedna zveza »jaz te razumem« je zelo prevzetna. Nikar ne govorimo ljudem v stiski, da jih razumemo.

Grožnja s samomorom lahko kdo uporabi tudi kot orodje za čustveno izsiljevanje, »če ne boš z menoj, se bom vrgel s stolpa«. Čeprav taka grožnja vsebuje elemente izsiljevanja, se je vedno dobro vprašati, kaj je za tem. Odnos, kjer nekdo partnerja izsiljuje na tak način, ni ljubezenski odnos. Tak odnos moramo prekiniti, lahko pa osebi poiščemo pomoč.

Parenzana odpira vrata dopoldne in popoldne

Muzej Parenzana objavlja ponovno redno delovanje in sicer od torka do sobote od 9h do 12h, popoldne pa od 16h do 18h, ob nedeljah pa od 9h do 12h. Na ogled sta tudi prenovljeni zbirki o ribištvi in konzervni industriji.

Samopoškodovanje

Samopoškodovanje je v Sloveniji razširjeno posebno med mladimi. Sem sodi rezanje po raznih delih telesa (notranji strani rok, po trebuhu, dimljah, po nogah, prsih), ugašanje cigaretnih ogorkov na koži, tolčenje v zid, da so členki krvavi). Rane so lahko zelo globoke in lahko prekrivajo celo telo. Gre za trenutno sprostitev notranje bolečine. Če se nekdo poreže po vratu, kjer so močne žile, pa je to poskus samomora.

Starši, svetovalni delavci in učitelji, ki so v stiku z mladimi, morajo biti pozorni na njihovo vedenje: **dolgi rokavi poleti, skrivanje ali varovanje samopoškodovane roke.** Rezanje pogosto preide v neke vrste odvisniško vedenje. Starši so pogosto zadnji, ki to opazijo, vrstniki pa vedo vse.

Če nas nekdo prosi, naj tega ne povemo naprej, moramo to upoštevati. Ohraniti moramo zaupen odnos in skupaj z otrokom razmišljati, kaj narediti. Treba se je pogovarjati in odkriti vzrok.

Človeka je treba zaščititi

»Tudi sam sem bil v zgodnjem otroštvu spolno zlorabljen s strani staršev. Pri sedemindvajsetih letih sem se tega zavedel. To je bila moja temeljna bolečina. Bil sem v globoki depresiji. Zdaj po šestnajstih letih je boljše. Človek preživi enormne količine trpljenja, je zelo prilagodljivo bitje. Je pa tudi ranljiv in so momenti, ko se zlomi. Takrat je treba človeka zaščititi«, je povedal Matic Munc.

Špela Pahor

Raziskovanje zgodovine Izole

Tako prešerno razigrani so bili fantje in dekleta iz koprške enote Papilot ob obisku izolskega muzeja Parenčana, ki je med svoje stene ujel bogato zgodovino tega mesta. Zabavna in radovedna enajsterica, ki že nekaj mesecev v Središču za samostojno učenje na Ljudski univerzi Koper pridobiva novo računalniško znanje, je na dan odprtih vrat muzeja vneto prisluhnila razlagi vodiča Srečka Gombača (drugi z desne). Ta je zelo nazorno prikazal tako zgodovino ribištva kot tudi preteklost in posebnosti nekdanje ozkotirne železniške proge, ki je v začetku prejšnjega stoletja tudi preko Izole povezovala Trst s Porečjem. Tovrstno drugačno pridobivanje znanja je bilo za Papilotovce zelo zanimivo doživetje. Njihovo navdušenje se je ob celovitem prikazu dejavnosti in velikemu številu zgodovinskih primerkov, iztrganih pozabi časa, stopnjevalo iz prostora v prostor. Obisk muzeja Parenčane, ki si ga seveda velja ogledati, so zapustili polni novih nepozabnih vtisov in z obljubo, da se vanj še vrnejo.

50. obletnica mature

Petdeset let je minilo od tedaj, ko je dvajset dijakinj in dijakov 4.b razreda ekonomske srednje šole Koper po opravljeni maturi vstopilo na novo življensko pot. Nekateri so nadaljevali izobraževanje v Ljubljani, Mariboru. Drugi so se odločili za delo. Težav pri zaposlovanju ni bilo. In če je bila pred desetimi, petnajstimi leti po maturi skoraj sto odstotna udeležba na srečanjih nekdanjih sošolcev, je zanimanje z leti upadlo. Zato je bila odločitev, da se v zadnjih letih zberemo vsako leto na mestu.

Tokrat so nam družbo v gostišču »Doro« v Izoli delali: Vlado, Ana, Ingrid, Vojko, Lučana, Nadja, Vinko, Gracijela, Dragomir, Zvonka. Drugič pa je iz Los Angelesa, kjer živi 47 let, prišla Branka. Ob prijetnem klepetu, dobri hrani in pijači, je za presenečenje poskrbel kolektiv »Dora«, ki je slavljenec obdaril z odlično torto. Poslovili smo se z obljubo, da se prihodnje leto spet snidemo.

V.Ostrouška

Zahvala

Kulturno društvo Tito se zahvaljuje vsem nastopajočim in sponzorjem, ki so omogočili, da smo 21. 5. 2016 lahko izpeljali prireditve Dan mladosti. Posebej se zahvaljujemo Šahovskemu klubu, ki je pomagal organizirati mednarodni šahovski turnir, ki so se ga udeležili šahisti iz Slovenije, Bosne, in Hercegovine, Hrvaške, Ukrajine in Rusije.

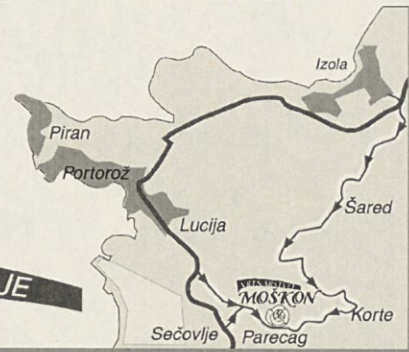

Parecag 31, tel.: 05 672 20 10

VELIKA IZBIRA OKRASNIH RASTLIN:
za parke, vrtove, cvetlična korita ...

SADIKE:

pelargonij,
verben, daliet,
enoletnic

35 LET TRADICIJE

MALI OGLASI NEPREMIČNINE

PRODAMO

- Prodám staro samostojno hišo v Kortah-Medoših. Notranjost obnovljena pred 10 leti, bivalne površine 50 m², skupno zemljišče 550m². Cena 125.000 Eur. Tel. 041345984

- Prodám kmetijsko zemljišče, 2.306 m², južna lega, odprt pogled na sečoveljsko dolino. Urejen javen kolo-voz-pot do zemljišča. Sončna lega je primerna za oljčni nasad, sadovnjak ali vinograd. Tel. 041666924'

ODDAMO

- Za daljše obdobje oddam garsonjero v Izoli. Cena po dogovoru. Informacije na gsm: 041-670-085

- Oddam povsem opremljeno stanovanje v izolski obrtni coni (45 m²) za daljše obdobje. Najemnina 350 Eur in stroški. tel 041 687 127

KUPIMO

- Kupim stanovanje od 60.000 do 65.000 Eur (od 35 do 40m²) v Izoli. tel 070 780 530

NAJAMEMO

- Iščem garsonjero ali manjše stanovanje za daljše obdobje
Gsm 070 351 135

- Iščem garsonjero/enosobno stanovanje od junija do oktobra (z možnostjo podaljšanja) v Izoli. Tel. 041 909 615 (Nina)

- Upokojenka najame opremljeno enosobno stanovanje ali garsonjero v Izoli ali okolici. Nudim 1letno predplačilo. tel 051 321 415

- Za daljše obdobje iščem manjše stanovanje v Izoli ali Kopru, kjer so dovoljeni hišni ljubljenci. Največ 350 eur skupaj s stroški. 040/896-509

RAZNO

- Poceni prodám sobno kolo »Mistral« Tel. 041 288 771

- Prodám dobro ohranjeno vrtno gugalnico z zaščitnim pregrinjalom. tel 031 532 701

- Prodám nov televizor FIN-LUKS 32, novo moško športno kolo Giant in kamin na drva (90x30x35). Tel. 070 740-228

RINGRAZIAMENTO

La famiglia Sau ringrazia sentitamente tutte le Autorità, i cittadini, i colleghi e gli amici che hanno onorato la memoria di Silvano Sau, testimoniando sincera vicinanza ed affetto. Un sentito ringraziamento al dr. Tomaž Milanez ed al personale infermieristico del reparto oncologico di Lubiana.

I desolati familiari: la moglie Koviljka, i figli Roberto e Marco con la moglie Nataša ed i nipoti Lara, Leonardo, Eva ed Emanuela

ZAHVALA

Družina Sau se zahvaljuje vsem ustanovam, občanom, prijateljem in sodelavcem, ki so počastili spomin na Silvana Sau-a z iskreno toplino in bližino. Posebej hvala dr. Tomažu Milanezu in zdravstvenemu osebju Onkološkega inštituta v Ljubljani.

*Zalujoči: žena Koviljka, sinova Roberto in Marco z ženo Natašo in vnuki Lara, Leonardo, Eva in Emanuela
Izola / Isola, 31 maj/maggio 2016*

+386 (0)41 858 473

Gotovo že poznate naše jedi z žara,
zdaj pa pripravljamo tudi

bogate **MALICE**
4,00 € - 5,00 €

okusna **KOSILA**
7,00 €

prava nedeljska **KOSILA**
8,0 €

Saj veste kje? Med parkom in Lonko.

Fotografija tedna - Za rešetkami ali v varni senci?

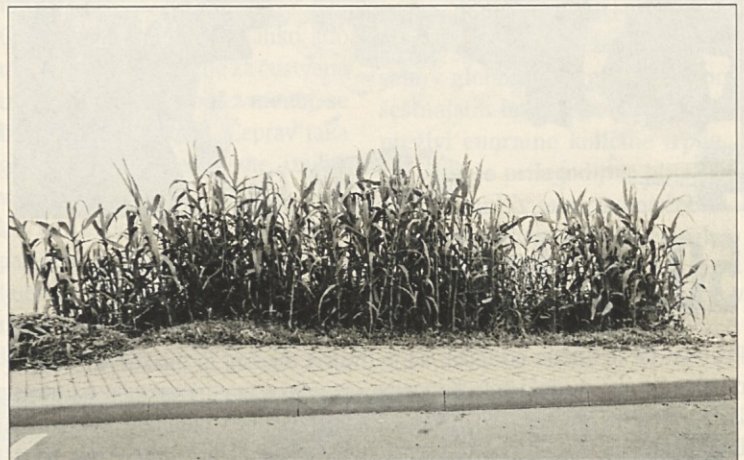

V Izoli so še zdravniki športniki

Izolska zdravnika, Tihomir Pešić in Andrej Dernikovič sta bila uspešna tudi kot športnika in sta na svetovnih medicinskih športnih igrah Medigames v Mariboru skupaj prejela tri strelske medalje.

Orkester harmonikarjev Izola, ki deluje v okviru Kulturnega društva harmonikarjev Izola se je v nedeljo, 22. maja 2016 udeležil 4. srečanja harmonikarjev in harmonikaric ob Blejskem jezeru in s svojo udeležbo pripomogel k rekordnemu številu harmonikarjev, ki je letos dosegel številko 509.

Dve dobri, ena slaba

Z območja svetilnika so za današnje številke prispevale tri kratke fotovesti. Dve sta dobri, saj dokazujeta, da so delavci Komunale temeljito popravili kamnite stopnice do morja in vzorno obrezali kanele, ki rastejo tik nad plažo in jih je zagotovo treba zaščititi. Slaba vest pa govori o tem, da so neznanci ukradli železna vrata na pasjo plažo pri Šanpieru.